

E S T U D I

LA FABRICACIÓ DE **TECNOLOGIA SANITÀRIA** A CATALUNYA

JUNY 2026

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

Í N D E X

RESUM EXECUTIU	4
Evolució i creixement econòmic nacional	4
Eixos estratègics	5
Sector capdavanter industrial: Catalunya com a motor de la fabricació en tecnologia sanitària.	5
Salut digital: la frontera del creixement	6
Inversió i finançament: l'atractiu de l'ecosistema	6
Internacionalització i exportacions (2025-2026)	7
Reptes estratègics	7
1. INTRODUCCIÓ	8
2. METODOLOGIA DE L'ESTUDI	10
2.1 Enfocament metodològic general	10
2.2 Delimitació de l'àmbit territorial	11
2.3 Fonts empresarials i anàlisi economicofinancer	11
2.4 Explotació territorial de l'enquesta sectorial	12
2.5 Fonts secundàries i contrast sectorial	12
2.6 Nota metodològica sobre CNAE, activitat principal i «model híbrid»	12
2.7 Síntesi i validació	13
3. ESTRUCTURA EMPRESARIAL DEL SECTOR DE LA TECNOLOGIA SANITÀRIA	14
3.1 Pes de Catalunya en el conjunt nacional	14
3.2 Especialització per subsectors: tecnologia mèdica i salut digital	15
3.3 Distribució territorial	16
3.4 Tipologia d'empreses	16
3.5 Pertinença a grups empresarials	17
4. ACTIVITAT PRODUCTIVA	18
4.1 Dimensió i pes del col·lectiu	18
4.2 Tipologia d'empreses fabricants	20
4.3 Distribució territorial	24
4.4 Especialització productiva	24
4.5 Rendiment economicofinancer	26
4.6 Reptes i oportunitats de l'activitat productiva	34
5. CERTIFICACIONS	36
6. PERSONAL I FORMACIÓ	38
6.1 Ocupació i valor socioeconòmic	39
7. PROGRAMES DE FINANÇAMENT, RELACIONS AMB LES ADMINISTRACIONS I ENTORNS COL·LABORATIUS	44
8. INNOVACIÓ I DIGITALITZACIÓ	46
9. INTERNACIONALITZACIÓ	52
10. PRODUCCIÓ A L'EXTERIOR	54
11. SOSTENIBILITAT	66
12. CONCLUSIONS GENERALS	70
13. REFERÈNCIES	74

El sector de la tecnologia sanitària a Catalunya viu una transformació estructural amb creixement sostingut i es consolida com un dels principals motors industrials i exportadors. Catalunya es posiciona com un hub de salut que integra fabricació, biotecnologia i salut digital, dins del marc més ampli de les ciències de la vida i la salut. En el període 2023–2025, el sector ha reforçat la seva contribució a l'activitat econòmica, l'ocupació qualificada i l'atracció d'inversió, en un entorn marcat per la digitalització, la medicina personalitzada i l'ús intensiu de les dades.

L'ecosistema català compta amb més de 1.650 empreses i prop d'un centenar d'institucions de recerca en salut, amb un impacte econòmic aproximat del 7,6% del PIB de Catalunya (Biocat, 2025). En aquest context, les tecnologies mèdiques representen al voltant del 15% de les companyies. Des de la perspectiva industrial, Catalunya destaca pel seu paper en la fabricació i el desenvolupament industrial: l'estudi de Fenin assenyala que concentra el 37% dels fabricants de tecnologia sanitària a Espanya, recolzat en un teixit innovador, exportador i amb alta inversió en R+D+i. A això s'hi suma l'impuls institucional (RIS3, suport a la innovació i infraestructures) i el paper del sistema sanitari català com a entorn real de validació i implementació, accelerant la transferència i l'adopció de solucions avançades (ACCIÓ; Generalitat de Catalunya 2025).

Nota d'abast

Aquesta introducció situa l'anàlisi de la fabricació de tecnologia sanitària a Catalunya dins del seu ecosistema de referència. La informació sobre el conjunt de les ciències de la vida i la salut s'incorpora només amb finalitats contextuais, sense desplaçar el focus industrial de l'estudi.

Evolució i creixement econòmic nacional

El sector va mantenir una evolució positiva el 2024 i el 2025, després d'un 2023 marcat per la recuperació de l'activitat quirúrgica. El 2024, el mercat nacional va assolir una facturació d'11.627 M€, un 5,7% més que l'any anterior (Memòria

Fenin, 2024). En aquest creixement, Catalunya va tenir un paper destacat pel seu pes industrial i orientació exterior. Les exportacions a Espanya van créixer un 7% i procedeixen principalment de fàbriques ubicades a la regió, amb destinació prioritària als Estats Units i la Unió Europea (Memòria Fenin, 2025).

Eixos estratègics

Per al període 2026–2030, el sector a Catalunya estarà marcat per tres vectors clau:

- **Digitalització i Intel·ligència Artificial:** La integració de la IA en la fabricació i en el producte final, inclòs el Software com a Dispositiu Mèdic o SaMD, està redefinint el model productiu català, recolzat per la xarxa de centres tecnològics i hospitals de referència a Barcelona.
- **Sostenibilitat i criteris ESG:** En el marc dels informes de sostenibilitat impulsats per Fenin, els fabricants catalans avancen cap a l'economia circular, l'optimització de residus sanitaris i la millora de l'eficiència energètica a les seves plantes (Fenin, 2023).
- **Impacte en l'ocupació:** El sector es consolida com a generador d'ocupació qualificada. A nivell estatal, supera els 54.000 llocs de treball directes, amb una inversió mitjana per empleat de 60.000 euros anuals, per sobre de la mitjana industrial. Catalunya concentra el volum més gran d'aquest talent especialitzat (Fenin, Impacte socioeconòmic del sector de la Tecnologia Sanitària a Espanya, 2025).

En conclusió, el període 2023–2025 situa els fabricants catalans davant el repte de la reindustrialització estratègica: reduir la dependència exterior, reforçar l'autonomia sanitària i aprofitar els fons europeus i els plans de modernització tecnològica als hospitals públics i privats.

Sector capdavanter industrial: Catalunya com a motor de la fabricació en tecnologia sanitària

Catalunya es consolida el 2023–2025 com el principal pol de fabricació de tecnologia sanitària a Espanya. Segons l'estudi de Fenin «Fabricants de Tecnologia Sanitària a Espanya, 2025», concentra el 37% de les empreses fabricants, per davant de Madrid (20,7%) i la Comunitat Valenciana (13%), reforçant el seu paper com a eix estratègic nacional.

Aquest lideratge es recolza en un teixit empresarial especialitzat i diversificat, amb presència en àrees d'alt valor afegit com ara diagnòstic i imatge, instrumental i material quirúrgic, ortopèdia, teràpies avançades i biofabricació. En aquests àmbits conviuen grans multinacionals, pimes locals i un ecosistema d'innovació impulsat per la BioRegió de Catalunya, coordinat per Biocat i altres iniciatives referents del sector com ara Catalonia Bio, Itemas i MACAT. Aquest ecosistema el completen patronals com UCH, CSC, ACES, SCSD i SGGS, i ens públics com ACCIÓ, TIC Salut i AQUAS.

El pes econòmic del sector confirma la seva rellevància estratègica. El conjunt del sector salut a Catalunya, incloent-hi indústria farmacèutica, biotecnologia i tecnologia sanitària, representa el 7,6% del PIB de Catalunya i va assolir una facturació de 48.691 M€ el 2025, segons l'Informe de la BioRegió 2025.

Salut digital: la frontera del creixement

Un dels principals canvis del període 2023–2025 és el fort creixement de la salut digital. Segons ACCIÓ, el subsector assoleix ja les 386 empreses, un 16,6% més que l'exercici anterior. (ACCIÓ, Generalitat de Catalunya, 2025).

Aquest segment presenta un alt dinamisme: el 92,5% de les empreses són pimes i el 55,7% startups, la qual cosa reflecteix un ecosistema jove i amb elevada capacitat d'innovació. Aquest context reforça la necessitat de capacitats industrials, regulatòries i d'escalat en el teixit fabricant analitzat en els capítols següents. (ACCIÓ, Generalitat de Catalunya, 2025). [Taula 1.](#)

La disponibilitat de talent és un factor clau per al desenvolupament del sector de la tecnologia sanitària a Catalunya, que compta amb una base sòlida de professionals qualificats gràcies a la concentració d'universitats, centres de recerca i hospitals de referència.

Aquest ecosistema afavoreix la generació de perfils especialitzats, inclosos els àmbits digitals, si bé el ràpid creixement i la creixent sofisticació tecnològica del sector estan intensificant la competència pel talent altament qualificat, especialment en perfils híbrids. Tot i que l'oferta formativa i les iniciatives de col·laboració empresa-acadèmia constitueixen una fortalesa, la retenció del talent emergeix com un repte rellevant, en particular per a les pimes.

Inversió i finançament: l'atractiu de l'ecosistema

L'informe de la BioRegió de Biocat confirma l'atractiu de Catalunya per al capital risc, malgrat el context macroeconòmic global. El 2025, les startups de salut van captar més de 517 M€, i el capital risc (Venture Capital) va ser l'origen del 63% d'aquestes inversions (Biocat, 2025).

Catalunya se situa a més com la 8a regió mundial en captació de projectes d'inversió estrangera tecnològica en el període 2021–2025 (ACCIÓ, 2025). Empreses com AstraZeneca, Bayer, B.Braun, Novartis, Roche, Palex i Sanofi han establert o ampliat hubs tecnològics a Barcelona, generant un efecte tractor sobre els fabricants locals de tecnologia sanitària (Biocat, 2025).

TAULA 1

Indicadors Salut Digital (Catalunya)

Font: ACCIÓ; Generalitat de Catalunya (2025).

Indicador Salut Digital (Catalunya)	Valor 2024-2025	Tendència 2026
Nombre d'empreses	386	En creixement (+5% previst)
Facturació	633 M€	Creixement anual compost del 6,9%
Llocs de treball	5.302	Alta demanda de perfils TI/Salut
Inversió en IA	41,5% de les empreses	Eix prioritari de R+D

En paral·lel, l'estudi de Fenin mostra que les decisions d'inversió del sector estan condicionades per l'accés a finançament públic, deduccions fiscals i programes de suport.

Internacionalització i exportacions (2025-2026)

El sector de la tecnologia sanitària manté una clara orientació exportadora. Segons ACCIÓ (2026), les exportacions catalanes van superar els 100.000 M€ en el conjunt de l'economia, amb la tecnologia mèdica com un dels àmbits de creixement.

- Diversificació de mercats: Davant la nova política aranzelària als Estats Units (que ha provocat una lleugera caiguda del 3,4% en les vendes a aquest país), les empreses catalanes han pivotat amb èxit cap a l'Àsia.
- Creixements clau el 2025: Destaquen els increments en exportacions a Corea del Sud (+25,2%), la Xina (+13,7%) i l'Índia (+4,4%). Aquest gir estratègic és vital per als fabricants de tecnologies sanitàries que busquen mercats amb sistemes de salut en fase d'expansió.

Reptes estratègics

Per completar aquest marc introductori, cal assenyalar els tres desafiaments que Fenin i Biocat identifiquen com a crítics per als fabricants a Catalunya (*Fenin, 2025; Biocat, 2024*):

1. Regulació MDR/IVDR: L'adaptació al Reglament Europeu de Productes Sanitaris continua sent una barrera de costos i temps per a les pimes fabricants catalanes.
2. Compra Pública d'Innovació: Hi ha una demanda del sector perquè el sistema públic de salut (CatSalut) transiti d'un model de compra per preu a un de compra per valor, integrant la tecnologia innovadora de manera més àgil.
3. Sostenibilitat (ESG): La directiva d'informes de sostenibilitat corporativa obliga els fabricants a redissenyar els seus productes sota criteris d'ecodisseny i economia circular, un àmbit on les empreses catalanes estan rebent suport específic a través de programes d'ACCIÓ.

Al llarg del document es distingeixen dos plans d'anàlisi. D'una banda, l'ecosistema ampli de ciències de la vida i la salut a Catalunya, que inclou assistència sanitària, biotecnologia, farmacèutiques, salut digital i tecnologia mèdica, els indicadors dels quals s'incorporen amb finalitats de contextualització.

De l'altra, el focus analític d'aquest estudi se centra estrictament en el subsector de fabricants de tecnologia sanitària amb activitat productiva a Catalunya, d'acord amb la metodologia de l'estudi Fenin, i aquest és el perímetre de referència per a l'anàlisi econòmica, industrial i estratègica (*Fenin, 2025*).

01

INTRODUCCIÓ

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

Aquest estudi reflecteix el compromís de Fenin per oferir una imatge real i actualitzada del sector fabricant de Tecnologia Sanitària a Catalunya, analitzant-ne l'estructura, el rendiment, els reptes i les necessitats. L'estudi nacional «Els fabricants de Tecnologia Sanitària a Espanya 2025» combina l'anàlisi econòmicofinancera amb evidència qualitativa (enquestes i entrevistes), la qual cosa permet identificar palanques de competitivitat i barreres que condicionen el creixement del teixit industrial, així com aportar una base rigorosa per orientar propostes d'impuls industrial i institucional.

Fenin, la Federació Espanyola d'Empreses de Tecnologia Sanitària, representa les companyies fabricants, importadores i distribuïdores de tecnologies i productes sanitaris que subministren a les organitzacions sanitàries espanyoles. Com a entitat de referència del sector, impulsa l'anàlisi i la posada en valor de la contribució industrial de la tecnologia sanitària al sistema sanitari i a l'economia, especialment en un context en què reforçar les capacitats productives i la competitivitat s'ha tornat estratègic.

A partir d'aquest treball nacional, aquesta separata de Catalunya es justifica per una raó principal: Catalunya constitueix un pol industrial diferenciat dins del sector fabricant, tant per massa crítica i concentració empresarial com pel seu ecosistema d'innovació, hospitals i capacitats científicotecnològiques, reconegut per agents regionals com Biocat i ACCIÓ. A més, l'anàlisi específica de Catalunya permet descriure amb més precisió una realitat territorial amb fortaleeses i reptes propis: predomini de pimes, elevada concentració d'ocupació i facturació en empreses de més dimensió, forta orientació internacional, alta intensitat innovadora i, alhora, limitacions estructurals per escalar i industrialitzar la innovació en part del teixit empresarial.

02

METODOLOGIA DE L'ESTUDI

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

Aquest estudi s'elabora en gran part a partir de dades de l'estudi « *Los Fabricantes de Tecnología Sanitaria en España 2025* », mitjançant una explotació específica del subconjunt d'empreses amb presència industrial a Catalunya. El document no redefineix l'univers de l'estudi: el desagrega territorialment i el complementa amb evidència addicional per ampliar el context.

Per assegurar la consistència i evitar confusions entre «resultat de l'estudi» i «context de l'ecosistema», el document distingeix tres nivells d'evidència al llarg de tots els capítols:

- Resultats Fenin – anàlisi economicofinancera: agregació d'informació procedent de comptes anuals i memòries dipositades al Registre Mercantil (exercici de referència: 2023).
- Resultats Fenin – evidència qualitativa: informació procedent de l'enquesta sectorial i d'entrevistes realitzades en el marc de l'estudi.
- Fonts externes – context i contrast: informació d'organismes i entitats externs (p. ex., Biocat, ACCIÓ, Generalitat, normativa UE) utilitzada exclusivament per a contextualització, contrast i àmbits no coberts pels comptes anuals.

2.1 Enfocament metodològic general

La tecnologia sanitària no compta amb una categoria econòmica única que permeti identificar de manera completa i estable els fabricants mitjançant un únic codi estadístic. Per això, l'estudi adopta un enfocament d'identificació directa de l'univers empresarial fabricant, combinat amb:

1. Agregació economicofinancera a partir de comptes dipositats; i

2. Triangulació qualitativa mitjançant enquesta i entrevistes per interpretar barreres, capacitats i tendències. Aquest enfocament permet copsar la realitat d'un sector on l'activitat empresarial pot integrar fabricació, adaptació, suport tècnic, comercialització i serveis associats, sense que la classificació administrativa reflecteixi sempre tota la cadena de valor.

2.2 Delimitació de l'àmbit territorial

L'univers de l'estudi nacional està compost per empreses fabricants de tecnologia sanitària identificades mitjançant un procés de selecció i depuració sectorial (llistats sectorials, registres administratius i documentació corporativa), assegurant que la pertinença a l'univers es determina per la condició de fabricant i no únicament per l'activitat principal declarada.

Per a aquest estudi de Catalunya, se selecciona el subconjunt d'empreses de l'univers nacional que compleixen almenys un o més dels següents criteris territorials:

1. Domicili social a Catalunya.
2. Presència d'instal·lacions/activitat industrial a Catalunya.
3. Evidència documental de fabricació localitzada a Catalunya (p. ex., autoritzacions, documentació corporativa, memòries, etc.).

En el cas de grups empresarials amb implantació en diverses comunitats, l'atribució territorial es fa amb un criteri prudent i homogeni, evitant imputacions a Catalunya quan la documentació disponible no permet una assignació consistent.

En aquest estudi, el subconjunt territorial de Catalunya a analitzar ascendeix a 133 empreses fabricants catalanes, dins d'un univers nacional de 361 empreses fabricants nacionals.

2.3 Fonts empresarials i anàlisi economicofinancera

La informació quantitativa de l'anàlisi economicofinancera procedeix de comptes anuals i memòries dipositades al Registre Mercantil per les empreses de l'univers identificat.

- Exercici de referència (2023): s'utilitza com a darrer exercici amb disponibilitat àmplia i homogenia d'informació dipositada, assegurant la comparabilitat i la consistència de l'agregat.
- Variables analitzades: ocupació (quan està reportada), facturació, valor afegit brut (si s'estima/deriva segons la metodologia de l'estudi), resultats, rendibilitat, estructura per dimensió i distribució territorial.
- Homogeneïtzació i control de qualitat: s'apliquen revisions de consistència (p. ex., coherència entre magnituds econòmiques, tractament de valors atípics i verificació d'empreses amb activitat múltiple) per minimitzar biaixos.

2.4 Explotació territorial de l'enquesta sectorial

L'estudi nacional va incloure una enquesta sectorial adreçada a empreses fabricants de Tecnologia Sanitària, dissenyada en col·laboració amb Invest in Spain i el Fòrum de Fabricants de Fenin. Per a aquest estudi de Catalunya, s'ha fet una explotació específica de les respostes corresponents a empreses amb seu social i/o instal·lacions productives a Catalunya.

Aquesta explotació territorial permet analitzar, des d'una perspectiva regional, qüestions relacionades amb:

- La localització de l'activitat productiva.
- Els factors que condicionen la fabricació a Catalunya.
- La inversió industrial, la innovació i la R+D.
- La internacionalització i el comerç exterior.
- La sostenibilitat i l'impacte del marc regulatori.

La representativitat d'aquests resultats s'ha contrastat amb l'estructura empresarial identificada en l'anàlisi econòmicofinancera, garantint la coherència interna del conjunt de l'estudi.

En aquest estudi comptem amb les respostes de 97 empreses fabricants catalanes a l'enquesta de l'estudi nacional.

2.5 Fonts secundàries i contrast sectorial

Amb la finalitat de proporcionar una visió completa i una lectura territorial sòlida, s'incorporen fonts externes per:

- Contextualitzar l'ecosistema català de ciències de la vida, salut digital i innovació.
- Contrastar tendències (p. ex., marcs regulatoris, instruments de suport, dinàmica d'inversió, etc.).
- Completar àmbits no derivats directament de comptes anuals, quan sigui necessari (p. ex., indicadors d'ecosistema, iniciatives públiques, marcs normatius i programes).

2.6 Nota metodològica sobre CNAE, activitat principal i «model híbrid»

La classificació CNAE reflecteix l'activitat principal declarada per l'empresa, però en tecnologia sanitària és freqüent un model híbrid on coexisteixen fabricació, adaptació, integració, suport tècnic, serveis associats i comercialització. En conseqüència:

- La pertinença a l'univers de l'estudi es determina per la condició de fabricant (evidència documental i/o autoritzacions/activitat verificable), encara que l'activitat principal es classifiqui en CNAE de comerç o serveis tècnics.
- En aquest context, les seccions CNAE més rellevants a les quals es poden adscriure aquestes empreses inclouen:

- C (Indústria manufacturera).
- G (Comerç a l'engròs i al detall).
- K (Activitats financeres i d'assegurances).
- N (Activitats administratives i serveis auxiliars).
- O (Administració pública i defensa; Seguretat Social obligatòria).
- R (Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment).

- Quan apareguin CNAE «no intuitius» des d'una lectura estricta industrial, s'explicitarà la seva inclusió com a cas frontera vinculat a l'activitat de tecnologia sanitària, i s'evitaran interpretacions errònies sobre «absència d'indústria» derivades únicament de la CNAE.

2.7 Síntesi i validació

Els resultats de l'informe s'obtenen mitjançant un exercici d'anàlisi i síntesi de les dades de l'estudi nacional corresponents a Catalunya, combinant informació economicofinancera, resultats de l'enquesta sectorial, evidències qualitatives i contrast documental.

Aquest enfocament assegura la plena coherència metodològica amb l'estudi d'àmbit estatal, així com la fiabilitat i robustesa de les conclusions relatives a la Comunitat Autònoma de Catalunya.

No obstant això, cal fer notar les següents limitacions i consideracions per a la seva correcta interpretació:

- Comparabilitat territorial: l'estructura de grups empresarials i la disponibilitat de documentació pot limitar la imputació territorial exacta en alguns casos; per això es manté un criteri prudent.
- Enquesta/entrevistes: quan s'utilitzin resultats nacionals per manca de submostra territorial robusta, es declararà evidència sectorial general i no com a estimació estadística específica per a Catalunya.
- Homogeneïtzació i control de qualitat: en coherència amb l'enfocament metodològic de l'estudi nacional, s'han aplicat procediments sistemàtics de validació i depuració de la informació, incloent-hi revisions de consistència interna (per exemple, coherència entre magnituds economicofinanceres), tractament de valors atípics amb l'objectiu de reduir possibles biaixos i reforçar la fiabilitat dels resultats.

03

ESTRUCTURA EMPRESARIAL DEL SECTOR DE TECNOLOGIA SANITÀRIA

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

Aquest capítol ofereix una visió ampliada de l'ecosistema de ciències de la vida i salut a Catalunya amb finalitats de contextualització (innovació, inversió, talent, massa crítica i posicionament internacional). Els indicadors d'aquest capítol procedeixen de fonts externes i es presenten com a context, per la qual cosa no s'han de comparar amb els resultats del perímetre Fenin de fabricants que es desenvolupen en el Capítol 4 (basats en comptes anuals i metodologia de l'estudi Fenin).

3.1 Pes de Catalunya en el conjunt nacional

Catalunya presenta un ecosistema de ciències de la vida i salut d'elevada densitat empresarial i capacitat d'atracció, amb indicadors macroeconòmics rellevants: 1.650 empreses, 94 institucions de recerca, 48.691 M€ de facturació i més de 306.000 llocs de treball, a més d'una alta concentració territorial d'activitat a la província de Barcelona (93,4%) (Biocat, 2025). En termes de contribució, l'ecosistema representa el 7,6% del PIB de Catalunya i se situa com a 3a activitat econòmica en termes de VAB i ocupació (segons el marc d'anàlisi de l'Informe de la BioRegió). En concret, d'acord amb Biocat, a Catalunya operen aproximadament 270 empreses de tecnologia mèdica, moltes de les quals desenvolupen activitat manufacturera, generant al voltant de 15.000 llocs de treball directes i una facturació agregada superior a 3.700 M€ (Biocat, 2021). D'aquesta manera, la regió recupera la 1a posició a Espanya en exportacions de productes sanitaris, amb 9.165 M€ (45,7% del total estatal), amb Suïssa, Alemanya, França i els Estats Units com a principals mercats. Aquesta massa crítica d'ecosistema ajuda a explicar la disponibilitat de capacitats (talent, recerca, validació clínica, xarxes) que afavoreixen el desenvolupament industrial i l'escalabilitat del teixit fabricant que s'analitza al Capítol 4.

3.2 Especialització per subsectors: tecnologia mèdica i salut digital

El teixit empresarial de tecnologia sanitària a Catalunya es caracteritza per la seva diversitat i especialització, integrant tant fabricants com empreses de serveis i desenvolupament tecnològic dins de l'ecosistema de ciències de la vida.

Des del punt de vista de la seva naturalesa empresarial:

- Predominen les empreses nacionals fabricants (66%).
- Hi ha una presència rellevant de multinacionals amb implantació productiva (al voltant del 30% entre espanyoles i estrangeres).
- Una part significativa manté activitat internacional i productiva fora d'Espanya (Fenín, 2022).

Des de la perspectiva de l'ecosistema emprenedor i inversor, l'Informe de la Bio-Regió 2025 identifica, per subsectors, captació d'inversió anual el 2025 amb lideratge de la biotec i presència de la tecnologia mèdica i la digital health (p. ex., tecnologia mèdica: 92 M€; Salut Digital: 71 M€ el 2025, dins de l'agregat d'inversió en startups i scaleups) (Biocat, 2025).

En salut digital, ACCIÓ reporta un ecosistema de 386 empreses el 2025, amb 633 M€ de facturació i 5.302 llocs de treball, predomini de pimes (92,5%) i un pes elevat de startups (55,7%). (ACCIÓ - Generalitat de Catalunya, 2025).

3.3 Distribució territorial

La concentració geogràfica és un tret estructural de l'ecosistema català: l'Informe de la BioRegió assenyala que el 93,4% de les empreses es concentren a la província de Barcelona, tot i que s'aprecia una progressiva desconcentració territorial. (Biocat, 2025).

En salut digital, ACCIÓ precisa una forta concentració a l'àrea metropolitana: el 81,1% de les empreses de salut digital es localitzen a l'AMB, destacant Barcelona com a principal nucli. (ACCIÓ, 2025)

Implicació per a la indústria: la concentració facilita xarxes de col·laboració (hospitals, centres de recerca, hubs) i accés al talent, però també pot generar pressió sobre costos i competència per perfils especialitzats, element que cal connectar amb l'anàlisi de talent i ocupació (Capítol 6).

3.4 Tipologia d'empreses

En el conjunt de l'ecosistema de salut a Catalunya:

- Més del 90% de les empreses són pimes (*Biocat, 2026*).
- El sector en el seu conjunt supera els 48.000 M€ de facturació (*Biocat, 2026*).
- Genera més de 300.000 llocs de treball directes i indirectes (*Biocat, 2026*).

En el cas específic de la tecnologia mèdica:

- Hi ha al voltant de 270 empreses a Catalunya.
- Generen aproximadament 15.000 llocs de treball directes.
- Assoleixen una facturació superior a 3.700 M€ anuals (*Biocat, 2021*).

Aquest perfil reflecteix un teixit compost majoritàriament per empreses de dimensió mitjana i petita, però amb una alta intensitat tecnològica, capacitat exportadora i orientació a la innovació.

3.5 Pertinença a grups empresarials

El sector presenta una estructura mixta pel que fa a la propietat i la pertinença a grups empresarials, combinant empreses independents amb filials de grans corporacions.

Segons Fenin:

- El 66% de les empreses són de capital nacional.
- Un 22% correspon a multinacionals espanyoles.
- Un 9% són multinacionals estrangeres amb activitat productiva a Catalunya (Fenin, 2022).

A més, Catalunya concentra una part significativa de les grans companyies del sector a Espanya, ja que el 50% de les grans empreses nacionals de tecnologia sanitària tenen presència en aquesta comunitat (Fenin, 2022).

Aquest equilibri entre pimes locals i multinacionals contribueix a:

- La transferència de coneixement i tecnologia.
- La integració en cadenes de valor globals.
- L'enfortiment de la capacitat exportadora.

Alhora, l'ecosistema català, segons ACCIÓ, afavoreix l'atracció d'inversió estrangera i la implantació de centres productius i de R+D internacionals, reforçant el seu posicionament com a hub europeu en ciències de la vida (ACCIÓ - Generalitat de Catalunya, 2025).

A partir del capítol següent, l'anàlisi es restringeix exclusivament al col·lectiu d'empreses fabricants, tal com es defineix en la metodologia de l'estudi, amb la finalitat d'aprofundir en l'activitat productiva, econòmica i industrial del sector. Els resultats d'aquest capítol no s'han de comparar de manera directa amb els agregats presentats al capítol 3, que incorporen un perímetre sectorial més ampli.

04

ACTIVITAT PRODUCTIVA

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

Aquest apartat, elaborat únicament a partir de les dades extretes per a Catalunya de l'estudi «*Els Fabricants de Tecnologia Sanitària a Espanya 2025*» de Fenin, analitza l'activitat productiva dels fabricants de tecnologia sanitària, centrant la informació en les empreses que desenvolupen i produeixen dispositius mèdics. Queden excloses altres tipologies d'empreses del sector, com ara distribuïdors o prestadors de serveis, amb la finalitat d'oferir una anàlisi específica i homogènia de l'activitat industrial.

En el marc d'aquest estudi, el concepte d'«empresa fabricant» es defineix d'acord amb el criteri utilitzat per Fenin, que inclou no només les companyies l'activitat principal de les quals és estrictament industrial, sinó també aquelles que, comptant amb autorització de fabricació de l'AEMPS o activitat productiva rellevant, integren funcions de comercialització, R+D o serveis tècnics directament vinculats al producte fabricat (*Fenin, 2025*).

Aquesta aproximació permet reflectir de manera més fidel l'estructura real de la cadena de valor de la tecnologia sanitària, on la fabricació, l'adaptació de producte, la validació tècnica i el suport regulatori formen part d'un mateix model empresarial.

4.1 Dimensió i pes del col·lectiu

Catalunya se situa com el principal pol territorial del teixit fabricant de tecnologia sanitària a Espanya en tots els sentits. Agrupa 133 empreses fabricants, que ocupen 7.387 persones. La facturació agregada ascendeix a 2.100 M€ i el Valor Afegit Brut (VAB) a 726,8 M€. En termes de pes sobre el conjunt nacional del sector, Catalunya representa el 37% de les empreses, el 39% de l'ocupació, el 42,8% de la facturació i el 43,3% del VAB. [Taula 2.](#)

En comparació amb la mitjana de les altres comunitats autònomes, la regió concentra 6,3 vegades més empreses, situant-se com la primera comunitat en nombre de companyies. En un segon nivell se situen Madrid (20,78%) i la Comunitat Valenciana (13,02%). Aquest patró confirma la concentració del teixit empresarial en grans pols industrials i logístics, amb Catalunya com a principal nucli d'activitat. **Figura 1.**

TAULA 2

Distribució d'empreses fabricants, empleats, facturació i VAB a Catalunya 2023

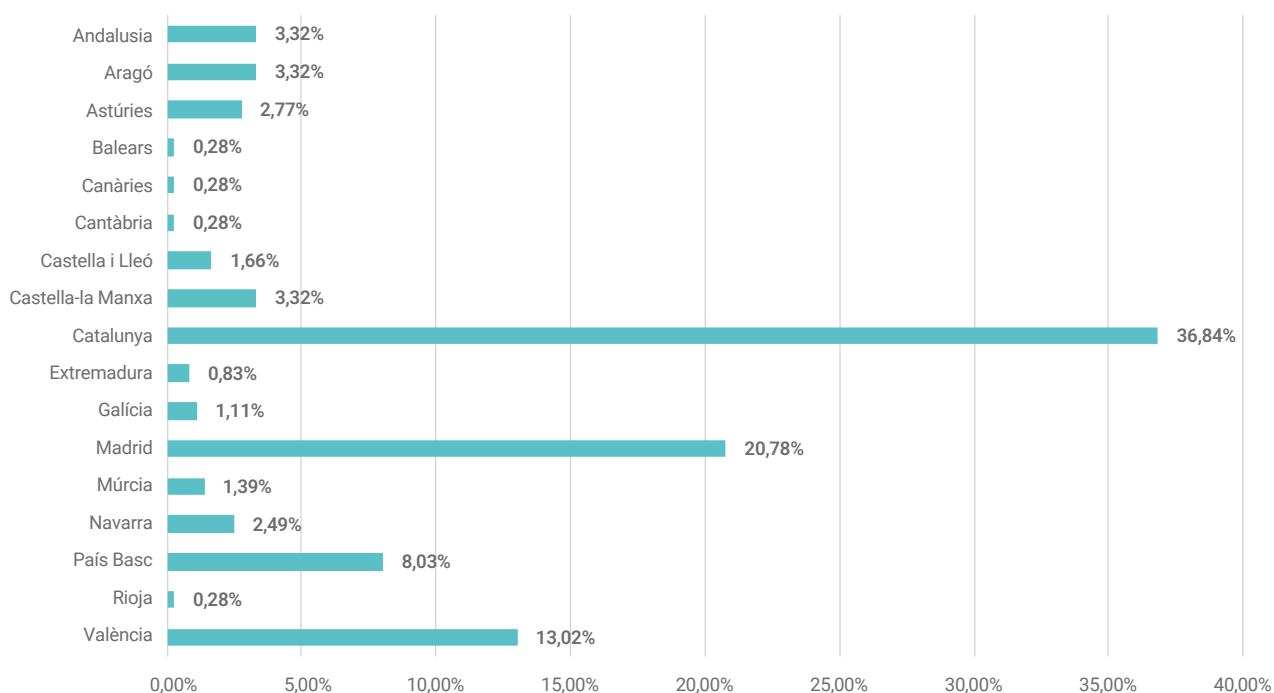
Nre. d'Empreses		Nre. d'Empleats		Xifra de negoci		VAB	
133	36,84%	7.387	38,99%	2.100.126.027 €	42,83%	726.488.176 €	43,33%

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

FIGURA 1

Distribució de les empreses fabricants per CCAA.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

 FIGURA 2
Classificació de les empreses fabricants per dimensió, 2023.

Font: Elaboració pròpia a partir de la Comissió Europea.

Dimensió	Nombre d'empleats	Volum de negocis net	Balanç
Grans empreses	>=250	>= 50M	>= 43 M
Empreses mitjanes	50-249	< 50M	< 43M
Empreses petites	11-49	< 10M	< 10M
Microempreses	<10	< 2M	< 2M

Aquest pes situa Catalunya com un dels principals hubs industrials del sud d'Europa en tecnologia sanitària, amb una combinació de tradició industrial, innovació tecnològica i orientació internacional.

4.2 Tipologia d'empreses fabricants

D'acord amb la classificació oficial de la UE, les empreses s'han analitzat per la seva dimensió tenint en compte la facturació i el nombre de treballadors. D'aquesta manera, es fa la següent diferenciació:

Sobre la base d'aquesta classificació, les 133 empreses fabricants a Catalunya es distribueixen en: pimes amb un 90,23%: les microempreses (n=44, 33,08%), les petites empreses (n=49, 36,84%), les empreses mitjanes (n=27, 20,30%) i les grans empreses (N=13, 9,77%). **Figura 2.**

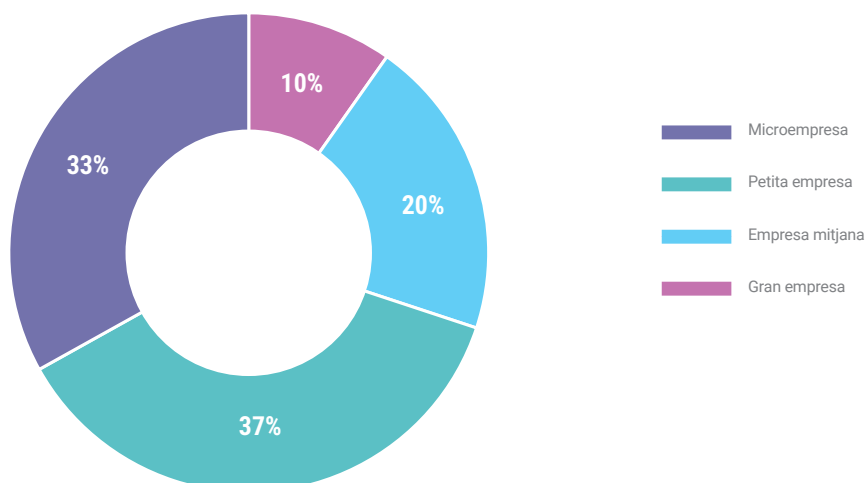
El mercat fabricant a Catalunya presenta una estructura clarament dominada per pimes, configurant un teixit empresarial atomitzat i d'elevada capil·laritat. **Figura 3.**

Tot i que les grans empreses representen una minoria en nombre, són, per contra, les que concentren un volum més gran d'ocupació. En aquest context, les grans companyies sumen aproximadament 3.299 llocs de treball (44,66% del total). Les segueixen les mitjanes, amb 2.362 llocs de treball (31,97%), les petites empreses aporten 1.373 llocs de treball (18,58%), i les microempreses 353 llocs de treball (4,78%). **Figura 4.**

FIGURA 3

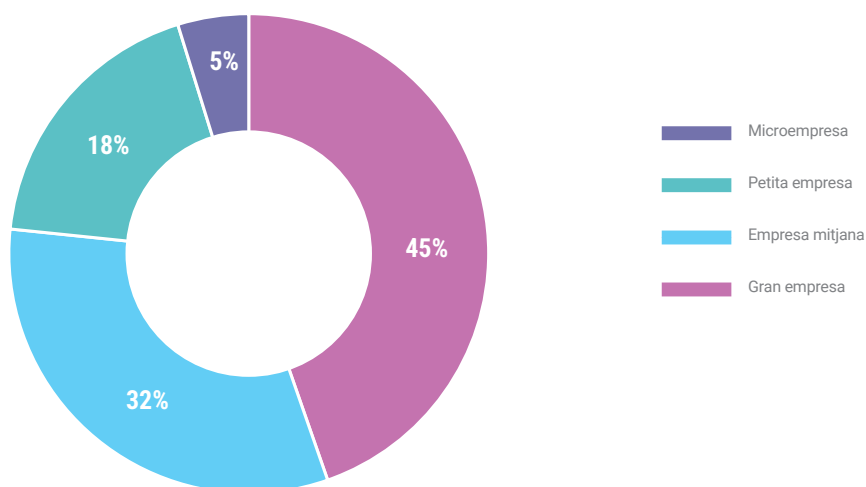
Classificació de les empreses fabricants per dimensió, 2023.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

FIGURA 4

Distribució d'empleats per dimensió d'empresa.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

Per activitat principal (CNAE, nivell 1), la indústria manufacturera (Secció C) constitueix el principal pilar del teixit fabricant a Catalunya, amb 68 empreses (51,13%). El comerç (Secció G) és el segon bloc, amb 39 empreses (29,32%). Les activitats administratives i serveis auxiliars (Secció N) apleguen 13 companyies (9,77%). La resta de seccions (K, R i O) presenten una presència més reduïda en nombre d'empreses. **Figura 5.**

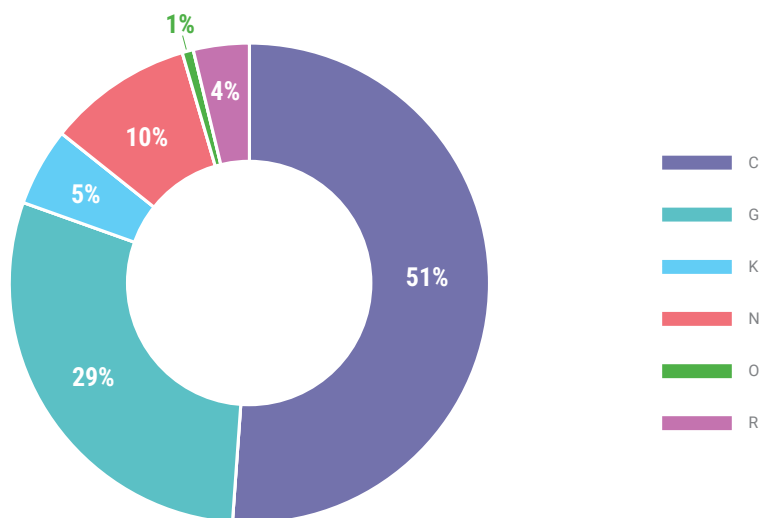
La indústria manufacturera i el comerç constitueixen el nucli estructural del mercat fabricant català.

L'anàlisi mostra una distribució heterogènia per dimensió empresarial. Tot i que la indústria manufacturera (C) manté una presència rellevant en tots els segments, les grans i mitjanes empreses es concentren principalment en R, G i C, mentre que les petites i microempreses presenten un perfil més diversificat, amb més pes de K, N i O. Això confirma el caràcter híbrid del sector, en què conviuen fabricació, comercialització i serveis associats. **Figura 6.**

L'anàlisi a nivell 4 de la CNAE mostra una alta concentració en poques activitats i una àmplia diversitat d'especialitats. Destaca la fabricació d'equips de radiació, electromèdics i electroterapèutics, que apleguen el 30,08% de les empreses, seguida del comerç a l'engròs de productes farmacèutics i mèdics (15,79%) i de la recerca i el desenvolupament experimental en ciències naturals i tècniques (6,77%). A partir d'aquestes activitats principals, la distribució es fragmenta en categories de menor pes relatiu, reflectint un teixit fabricant divers, amb especialització en determinats segments i presència de múltiples nínxols productius. **Figura 7.**

FIGURA 5

Classificació de les empreses fabricants del sector de TS per seccions CNAE. Nivell 1, 2023.

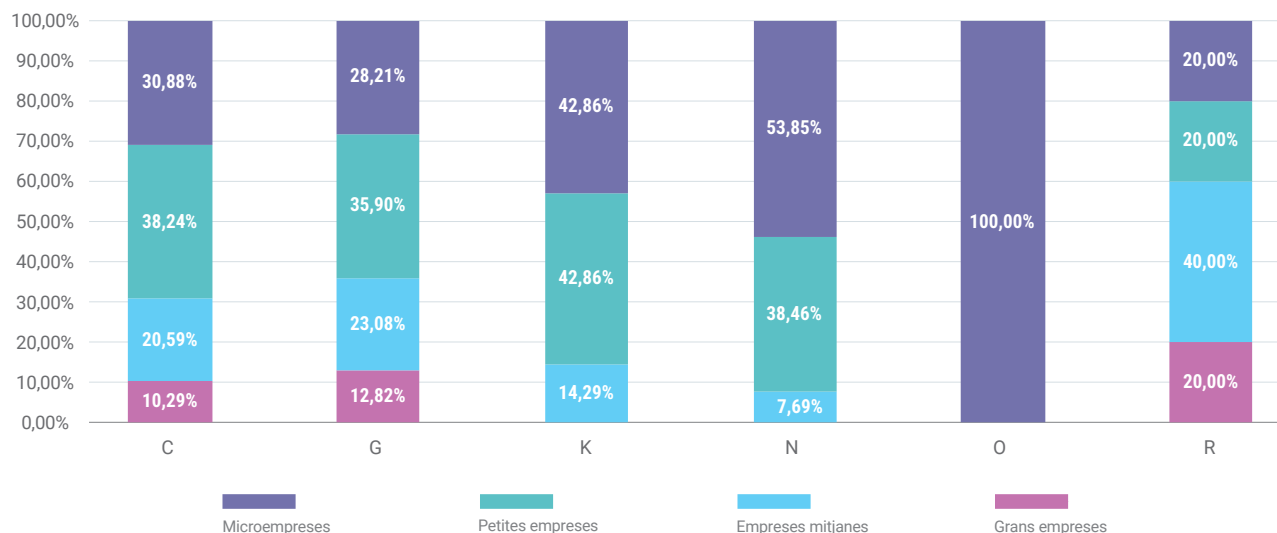

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

FIGURA 6

Classificació de les empreses fabricants per Seccions CNAE i dimensió. Nivell 1, 2023.

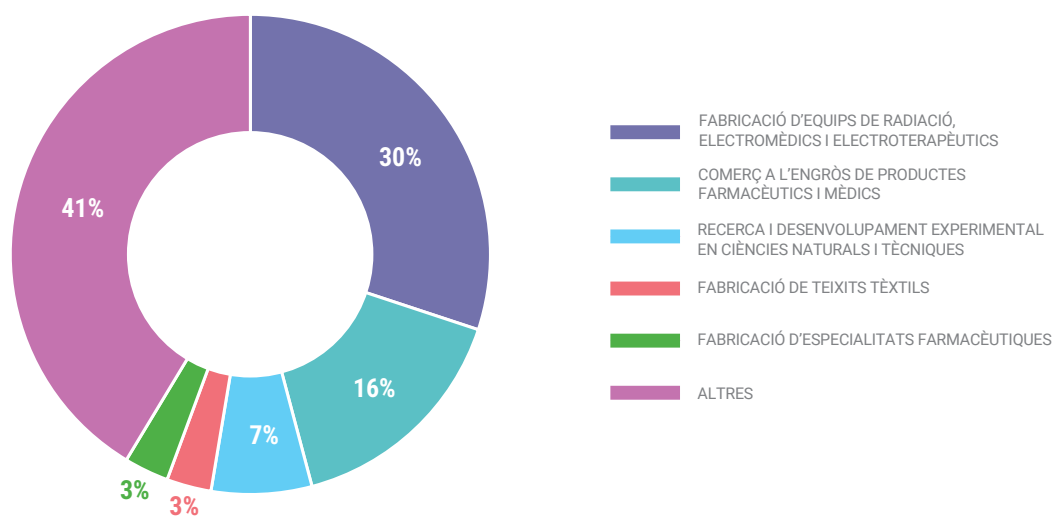

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

FIGURA 7

Classificació de les empreses del sector de TS per CNAE. Nivell 4.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

4.3 Distribució territorial

L'activitat manufacturera es concentra principalment a l'àrea metropolitana de Barcelona i el seu entorn industrial ampliat, on s'ubiquen la majoria de les plantes productives, centres logístics i seus corporatives.

Els principals pols inclouen:

- Àrea metropolitana de Barcelona: nucli principal de producció, innovació i seus corporatives.
- Vallès Occidental i Oriental: alta concentració de pimes industrials i proveïdors tecnològics.
- Baix Llobregat: presència de multinacionals i centres productius.
- Girona, Tarragona i Lleida: activitat més especialitzada i presència de nínxols productius.

Aquesta distribució respon a factors com la disponibilitat d'infraestructures, la proximitat a centres de recerca i hospitals, i l'existència de clústers industrials consolidats, tal com destaquen les anàlisis d'ACCIÓ.

Des d'una perspectiva territorial agregada, les dades de l'estudi evidencien que la major part de les empreses fabricants de tecnologia sanitària a Catalunya es localitza a la província de Barcelona, concentrant el 86,47 % del total analitzat. Les restants províncies presenten una presència significativament menor, amb Girona representant el 6,02 % i Lleida i Tarragona el 3,76 % respectivament.

Figura 8.

Aquesta distribució evidencia una elevada concentració provincial del teixit manufacturer, amb Barcelona com a principal nucli d'activitat del sector. En conjunt, el pes de Catalunya reforça la seva posició estratègica dins del context nacional.

4.4 Especialització productiva

El teixit de fabricants de tecnologia sanitària a Catalunya mostra un elevat grau d'especialització productiva, alineat amb els diferents sectors definits per Fenin, que reflecteixen la diversitat funcional i tecnològica del sector. En concret, l'activitat de les empreses analitzades s'articula seguint els sectors de Fenin en àmbits com ara:

- Cardiovascular, neurocirurgia i tractament del dolor.
- Diagnòstic in vitro.
- Salut digital.
- Tecnologia sanitària d'un sol ús.
- Tecnologia i sistemes d'informació clínica.
- Teràpies respiratòries domiciliàries.
- Dental.
- Oftalmologia.
- Nefrologia.

FIGURA 8

Distribució geogràfica d'empreses fabricants de tecnologia sanitària.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

- Ortopèdia tècnica
- Traumatologia
- Productes sanitaris inclosos en la prestació farmacèutica.

La classificació dels fabricants per sector, presentada en el gràfic, es basa en els resultats de la part qualitativa de l'estudi « Los Fabricantes de Tecnología Sanitaria en España 2025» elaborat per Fenín, a partir d'una enquesta adreçada a empreses fabricants. Els percentatges reflecteixen l'autoidentificació de les companyies segons el seu principal àmbit d'activitat, per la qual cosa una mateixa empresa pot operar en més d'un sector.

El gràfic presenta la distribució per sectors dels fabricants de tecnologia sanitària que han participat i respost al qüestionari, reflectint únicament la composició d'aquest subconjunt d'empreses. En aquest marc, s'observa una major representació de la categoria «Altres» (27%), que reflecteix la diversitat tecnològica i funcional del sector, amb múltiples nínxols d'alta complexitat i baixa massa crítica individual, seguida de «Productes sanitaris d'Un sol ús» (23%) i «Diagnòstic in vitro» (16%). Així mateix, sectors com el cardiovascular i la neurologia (15%), el dental (12%) i els productes sanitaris inclosos en altres àmbits (11%) mostren una presència rellevant entre els participants. En contrast, àrees com l'oftalmologia (1%), la nefrologia (3%) o les teràpies respiratòries domiciliàries (2%) compten amb una participació més reduïda en la mostra analitzada. Aquesta fragmentació respon a un model d'especialització per aplicació clínica o tecnològica, més que a grans categories industrials homogènies. Aquestes dades descriuen exclusivament el perfil sectorial de les empreses que han respost a l'enquesta i no s'han d'interpretar com a representatives del conjunt total de fabricants del sector. **Figura 9.**

No obstant això, Fenin presenta una alta diversificació, cobrint gran part de les categories de tecnologia sanitària. Segons Fenin, els principals àmbits d'especialització inclouen:

- Productes d'un sol ús
- Equipament hospitalari
- Electromedicina i tecnologies de monitoratge
- Diagnòstic in vitro
- Tecnologia dental
- Dispositius implantables i cardiovasculars

I en els darrers anys, s'observa a més un creixement significatiu en àrees emergents:

- Salut digital i dispositius connectats
- Solucions basades en dades i programari clínic
- Tecnologia per a la medicina personalitzada

Aquest patró d'especialització reflecteix una evolució cap a productes de més valor afegit i contingut tecnològic.

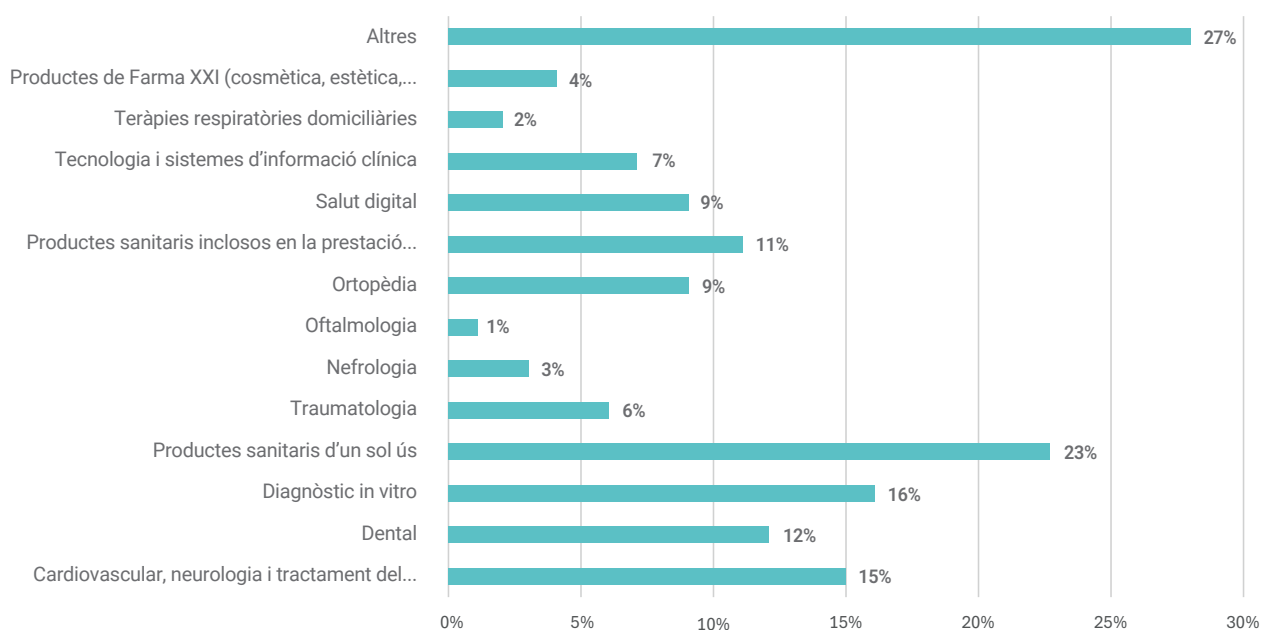
Cal fer notar que la presència d'activitats vinculades a l'àmbit farmacèutic i químic respon a la convergència regulatòria i tecnològica de determinades categories de productes sanitaris i productes combinats, així com al marc d'autoritacions de l'AEMPS. La seva inclusió es justifica quan formen part del perímetre d'empreses habilitades com a fabricants de productes sanitaris.

4.5 Rendiment economicofinancer

El 2023, el teixit fabricant analitzat a Catalunya aplega 133 empreses, amb una facturació agregada de 2.100 M€ i un VAB de 726,5 M€, segons l'elaboració a partir de comptes anuals.

FIGURA 9

Classificació dels fabricants de tecnologia sanitària per sector.

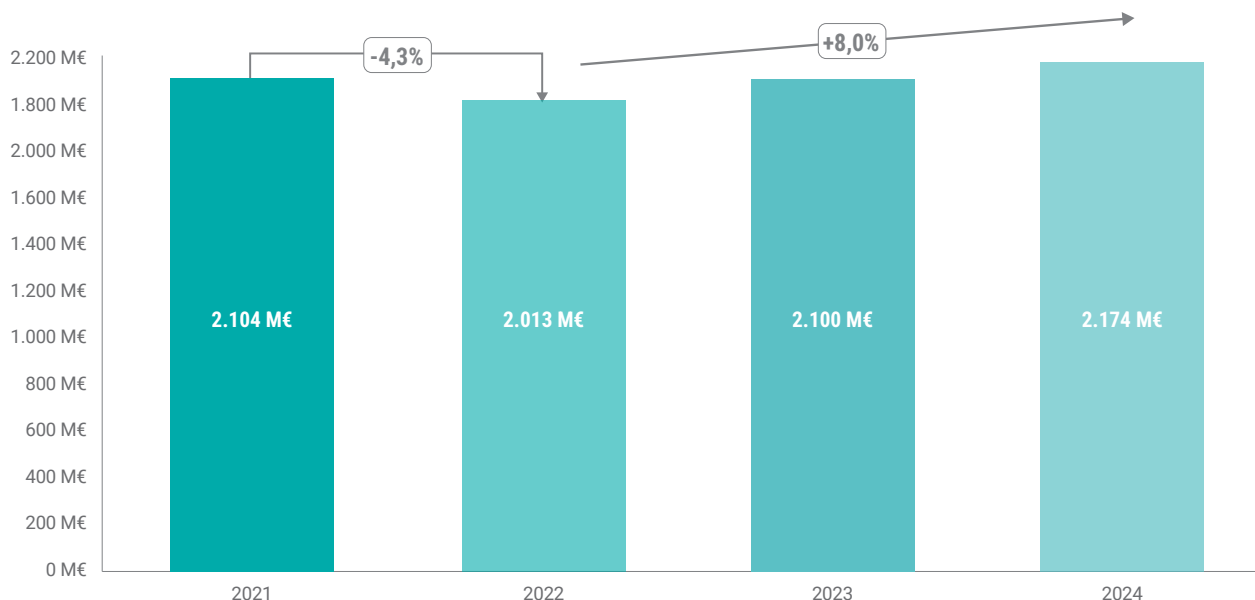
Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 10

Evolució de la xifra de negocis del sector

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

Aquestes magnituds permeten dimensionar el pes econòmic del sector i serveixen de base per analitzar el seu rendiment per dimensió i activitat.

Entre 2021 i 2024, les vendes dels fabricants de tecnologia sanitària a Catalunya mostren una recuperació després del descens registrat el 2022. Després de caure de 2.104 M€ el 2021 a 2.013 M€ el 2022 (-4,3%), la facturació es recupera el 2023 (2.100 M€) i assolix un nou màxim el 2024 (2.174 M€). En conjunt, el creixement acumulat des del 2022 és del +8,0%, la qual cosa evidencia la capacitat de recuperació del sector. **Figura 10.**

La xifra de negocis es concentra principalment en la gran empresa, que aporta el 60,6% del total, seguida de l'empresa mitjana (27,4%), la petita empresa (10,7%) i la microempresa (1,3%). **Figura 11.**

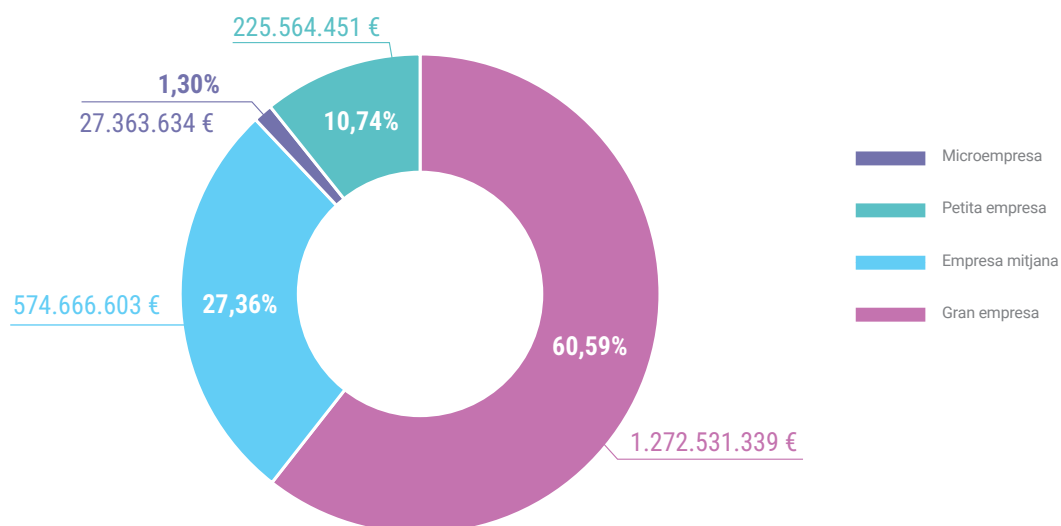
La major part de les xifres de negocis es concentra en dues activitats de la CNAE. La secció G és clarament la més rellevant, amb un 59% del total, seguida de la C, que aporta un 33%. A força distància apareix la secció R amb un 5%, mentre que N (2%) i K (1%) tenen un pes reduït. La secció O és pràcticament residual. En conjunt, G i C sumen més del 90%, la qual cosa reflecteix una forta concentració en aquestes activitats. **Figura 12.**

La majoria de les empreses fabricants presenta un resultat econòmic positiu (70%), la qual cosa reflecteix un sector majoritàriament rendible i resilient. No obstant això, un 28% registra resultats negatius, evidenciant l'existència de tensions econòmiques en una part rellevant del teixit empresarial, mentre que l'equilibri financer (breakeven) és residual (2%). **Figura 13.**

FIGURA 11

Distribució de la xifra de negocis per dimensió d'empresa, 2023.

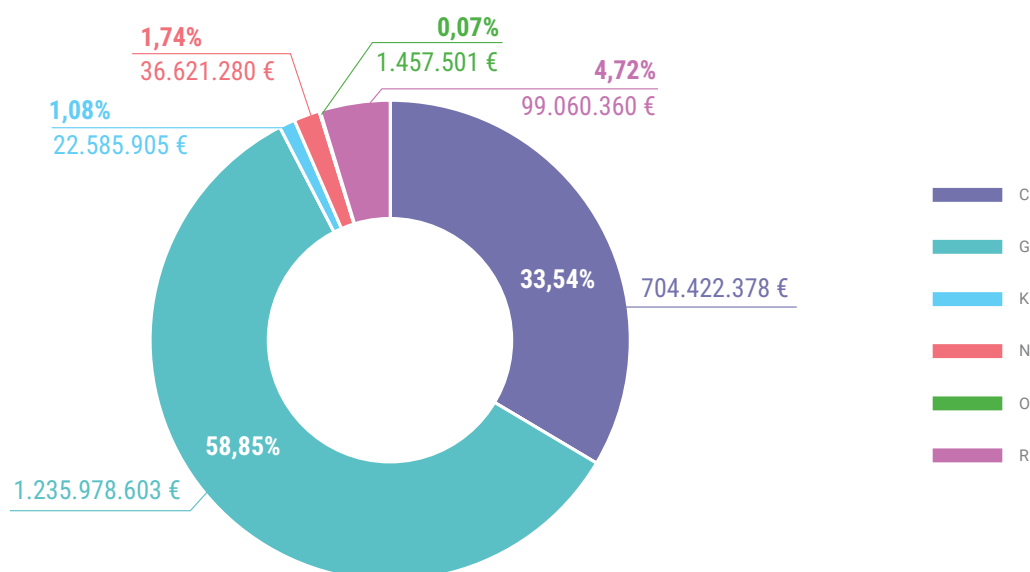

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

FIGURA 12

Distribució de la xifra de negocis per Seccions CNAE. Nivell 1, 2023.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

La distribució per dimensió mostra que les empreses mitjanes i petites concentren una proporció més gran de resultats positius, reflectint una major estabilitat econòmica. En contrast, les microempreses presenten un pes significativament més alt de resultats negatius, la qual cosa evidencia una major vulnerabilitat financera i una major exposició a tensions de costos i de mercat en aquest segment del teixit fabricant. **Figura 14.**

L'anàlisi per CNAE mostra comportaments econòmics diferenciats segons l'activitat. Les seccions C i G presenten una clara majoria d'empreses amb resultats positius, reflectint una major estabilitat i solidesa econòmica. En contrast, les seccions N i O concentren una proporció elevada —i fins i tot predominant en el cas d'O— de resultats negatius, la qual cosa evidencia una major exposició a tensions financeres en aquestes activitats. Per la seva banda, les seccions K i R mostren un repartiment més equilibrat, apuntant a una situació econòmica més heterogènia dins d'aquests àmbits. **Figura 15.**

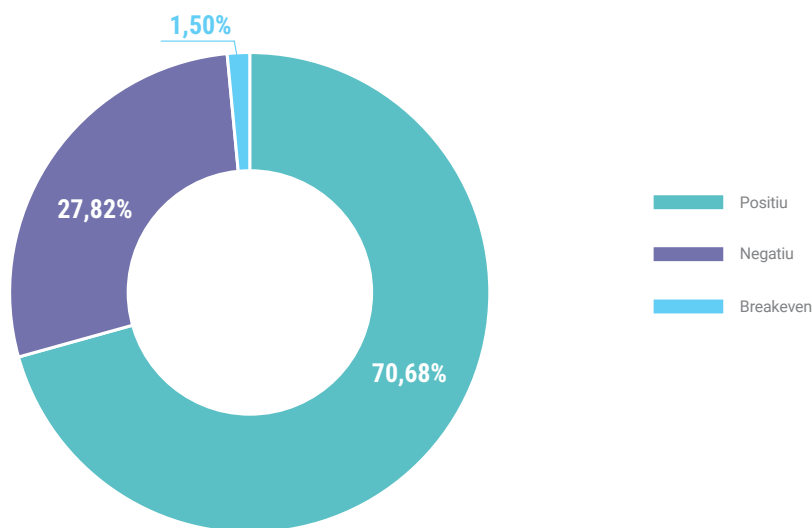
Hi ha diferències significatives de resultats segons l'activitat econòmica desenvolupada.

La major contribució del comerç a la xifra de negocis no contradiu el caràcter industrial del sector, sinó que reflecteix un model híbrid característic de la tecnologia sanitària, en què la fabricació s'integra estretament amb la comercialització, l'adaptació tècnica i el servei postvenda.

FIGURA 13

Distribució d'empreses fabricants per resultat de l'exercici.

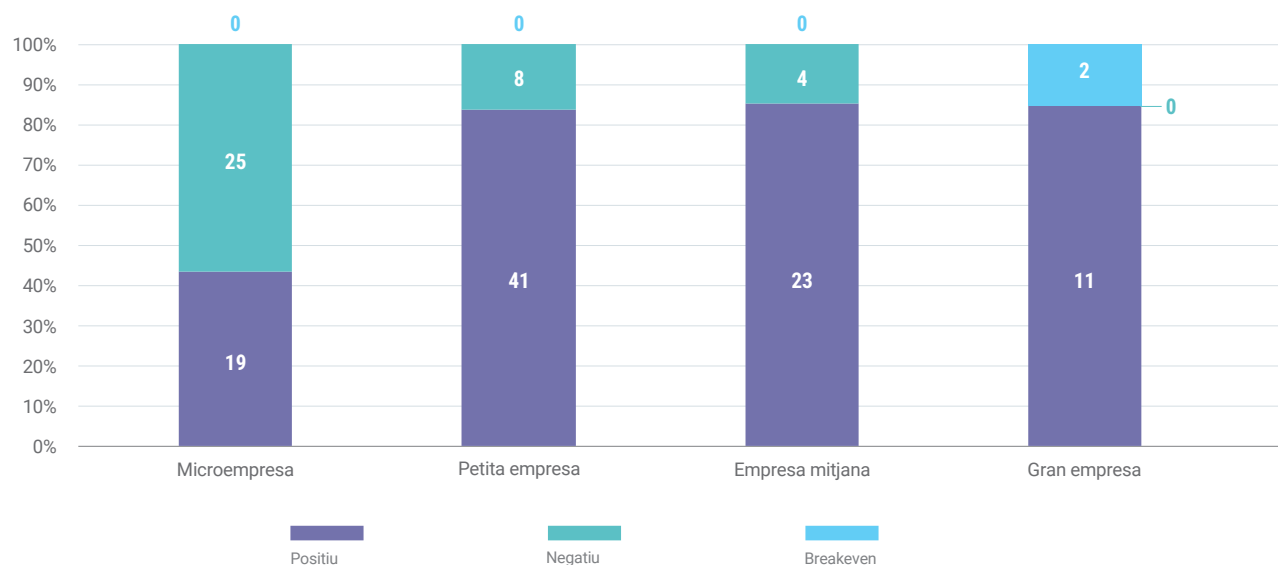

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

FIGURA 14

Distribució d'empreses fabricants per resultat de l'exercici desglossat per dimensió.

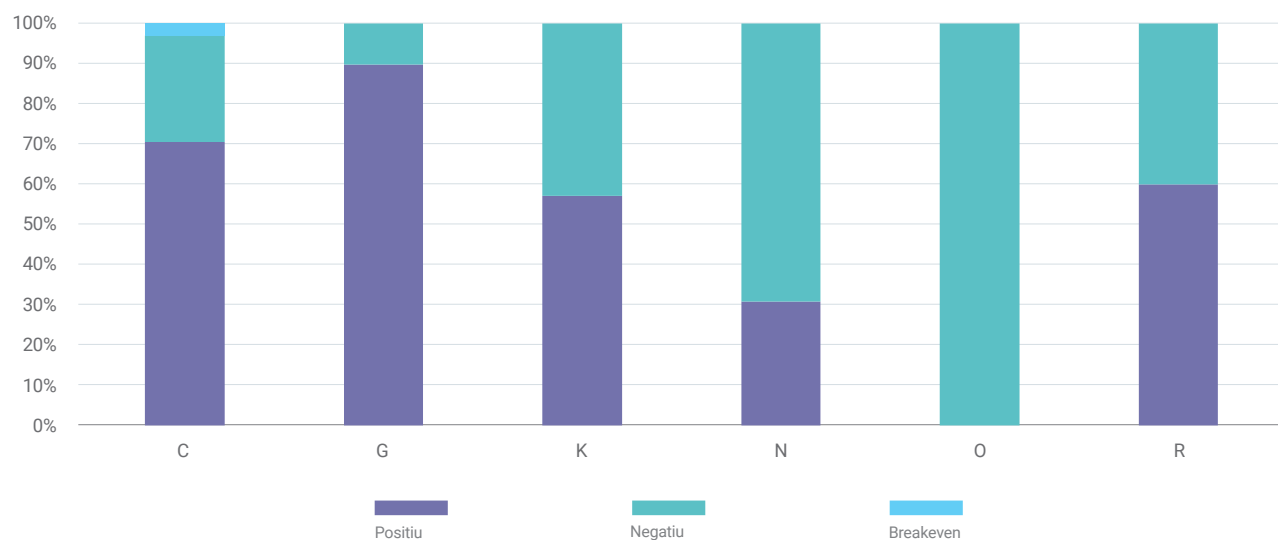

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

FIGURA 15

Distribució d'empreses fabricants per resultat de l'exercici desglossat per CNAE.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

En aquest context, la fortalesa industrial de Catalunya no s'expressa únicament en el pes de la manufactura directa, sinó en la capacitat de les empreses per controlar internament una part significativa de la cadena de valor, des de la producció fins a l'arribada del producte al sistema sanitari. **Figura 16.**

L'anàlisi conjunta de la rendibilitat econòmica i financera mostra una relació directa entre la dimensió de l'empresa i el seu rendiment econòmic. Les empreses mitjanes i grans presenten nivells elevats i sostinguts de rendibilitat, tant econòmica (al voltant del 9-10%) com financera (superior al 14% i assolint el 17,22% en les grans empreses), reflectint una major capacitat per generar valor i retorn sobre el capital. Les petites empreses registren resultats positius, encara que més moderats, mentre que les microempreses presenten rendibilitats negatives, la qual cosa evidencia una major vulnerabilitat econòmica i financera en aquest segment del teixit fabricant. **Figura 17.**

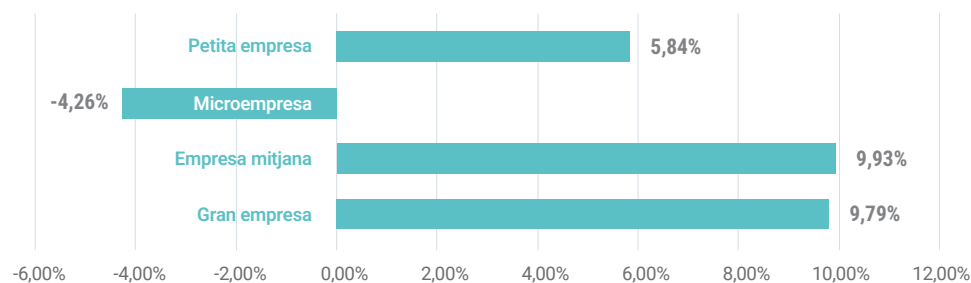
L'anàlisi conjunta de la rendibilitat econòmica i financera per CNAE evidencia importants diferències segons l'activitat. Les seccions G i O presenten els millors resultats, amb rendibilitats econòmiques positives (11% i 10%, respectivament) i una rendibilitat financera especialment elevada en O (57%), la qual cosa reflecteix una alta capacitat de generació de retorn. La secció C mostra una rendibilitat positiva però més moderada, mentre que les seccions N i R registren rendibilitats econòmiques clarament negatives, assenyalant majors dificultats per transformar l'activitat en valor econòmic. En termes financers, destaca així mateix el comportament negatiu de la secció K (-15%), evidenciant tensions específiques de capital en determinats àmbits. En conjunt, les dades confirmen una heterogeneïtat significativa en el rendiment econòmic i financer del sector segons l'activitat, amb clares diferències de solidesa entre CNAE. **Figura 18.**

FIGURA 16

ROA mitjà per dimensió d'empreses.

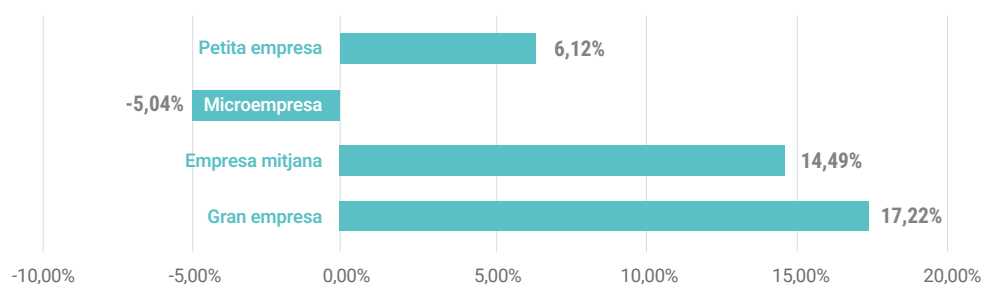

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

FIGURA 17

ROE mitjà per dimensió d'empreses.

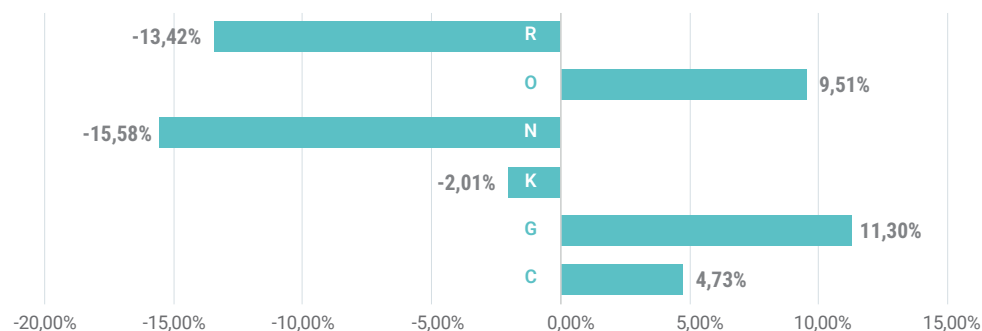

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

FIGURA 18

ROA mitjà per CNAE.

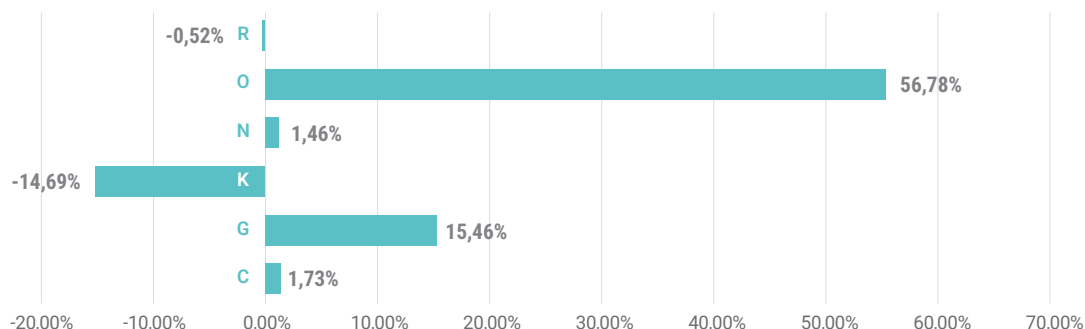

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

FIGURA 19

ROE mitjà per CNAE.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

Aquests resultats posen de relleu que la principal debilitat estructural del teixit fabricant català es concentra en la microempresa, on la combinació de pressió regulatòria, escala operativa limitada i intensitat inversora genera majors tensions de rendibilitat, tant econòmica com financera. Aquest diagnòstic resulta clau per contextualitzar el conjunt de l'anàlisi i per orientar les recomanacions estratègiques de l'estudi, especialment pel que fa a mesures de suport, escalat i enfortiment d'aquest segment empresarial. [Figura 19.](#)

4.6 Reptes i oportunitats de l'activitat productiva

Malgrat la seva fortalesa, el sector de fabricants de tecnologia sanitària a Catalunya afronta diversos reptes estructurals:

Reptes:

- Necessitat de reforçar la capacitat productiva local i assegurar la cadena de subministrament.
- Accés a finançament per a l'escalat industrial.
- Complexitat regulatòria (especialment en el marc europeu MDR/IVDR) (*Fenin, 2026; Parlament Europeu i Consell UE, 2017a; 2017b*).
- Dificultats en la transferència efectiva al sistema sanitari.
- Adaptar-se a la irrupció de la IA.
- Accedir i formar talent especialitzat.

Oportunitats:

- Impuls de l'autonomia estratègica europea en tecnologia sanitària.
- Creixement de la demanda en salut digital i medicina personalitzada.
- Desenvolupament de l'Espai Europeu de Dades Sanitàries.
- Programes de suport industrial i d'innovació a nivell autonòmic, estatal i europeu.

En aquest context, Catalunya parteix d'una posició avantatjosa per consolidar el seu lideratge, sempre que es reforcin les polítiques de suport a la industrialització i la innovació.

L'estructura empresarial descrita posa de manifest que Catalunya no només concentra una part significativa del teixit empresarial de tecnologia sanitària a Espanya, sinó que presenta a més una configuració particularment favorable per a l'activitat manufacturera. L'elevat pes de pimes innovadores, juntament amb la presència de multinacionals i grups empresarials, configura un ecosistema híbrid que combina capacitat industrial, especialització tecnològica i integració en cadenes de valor internacionals.

En aquest context, el subsector de fabricants adquireix un paper especialment rellevant. Tal com assenyala la Federació Espanyola d'Empreses de Tecnologia Sanitària (Fenín), l'activitat productiva en tecnologia sanitària no només constitueix una palanca econòmica, per la seva contribució a l'ocupació qualificada, l'exportació i la inversió en R+D, sinó també un element estratègic per a l'autonomia industrial i la resiliència del sistema sanitari.

L'entorn català, caracteritzat per la concentració d'empreses, centres de recerca i hospitals de referència, tal com destaquen Biocat (2024) i ACCIÓ (2025), facilita el desenvolupament d'activitats de fabricació avançada, prototipatge i validació clínica. Aquesta proximitat entre indústria i sistema sanitari afavoreix la innovació aplicada i accelera l'arribada de noves solucions al mercat.

D'altra banda, la diversitat en la tipologia d'empreses i la seva pertinença a grups empresarials, analitzades a l'apartat anterior, permet identificar diferents perfils de fabricants:

- Empreses nacionals amb producció local i forta especialització.
- Filials de multinacionals amb centres productius a Catalunya.
- Pimes tecnològiques amb capacitats de desenvolupament i fabricació avançada.

Aquest conjunt d'actors configura una base industrial sòlida però heterogènia, la caracterització detallada de la qual resulta clau per comprendre el posicionament competitiu del sector.

No obstant això, el manteniment d'aquest lideratge requerirà avançar en l'enfortiment de la base industrial, l'escalat empresarial i la integració efectiva entre innovació i sistema sanitari.

En conseqüència, el capítol següent se centra específicament en l'anàlisi del col·lectiu de fabricants de tecnologia sanitària a Catalunya, aprofundint en aspectes com la seva distribució territorial, especialització productiva, capacitats industrials, nivell d'internacionalització i principals reptes.

Aquesta anàlisi permetrà dimensionar amb més precisió el paper de Catalunya com a hub industrial dins del sector de la tecnologia sanitària a Espanya i a Europa.

05

CERTIFICACIONS

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

El compliment normatiu i l'obtenció de certificacions constitueixen un pilar estratègic per al sector de la tecnologia sanitària i un àmbit d'especial rellevància per a Fenin. En aquest context, el marcatge CE es configura com un element clau per garantir la seguretat, la qualitat i l'accés al mercat europeu, sent un requisit per a la comercialització de productes sanitaris i de diagnòstic in vitro.

Per a Fenin, les certificacions no només assegurin el compliment regulatori, sinó que reforcen la confiança del sistema sanitari, els professionals i els pacients, i condicionen de manera directa la competitivitat i la capacitat de creixement de les empreses del sector.

El sector de la tecnologia sanitària a Catalunya opera en un entorn altament regulat, en què les certificacions constitueixen un element essencial tant per a l'accés al mercat com per a la competitivitat empresarial. En el marc europeu, els Reglaments (UE) 2017/745 (MDR) i 2017/746 (IVDR) estableixen els requisits que han de complir els productes sanitaris i de diagnòstic in vitro, sent el marcatge CE el principal requisit per a la seva comercialització a la Unió Europea. (*Parlament Europeu i Consell UE, 2017a; 2017b*).

A aquest marc s'hi sumen estàndards internacionals de gestió de la qualitat, com la ISO 13485, específica per a productes sanitaris, així com la ISO 9001 i la ISO 14971, orientada a la gestió de riscos. En determinats segments, també resulten rellevants les bones pràctiques de fabricació (GMP) i certificacions addicionals exigides per mercats internacionals, com l'autorització de la FDA als Estats Units.

La capacitat de les empreses per complir aquests requisits està estretament vinculada a la seva dimensió i recursos. Les grans empreses i multinacionals solen disposar d'estructures consolidades que els permeten gestionar processos regulatoris complexos i accedir a múltiples mercats. Per contra, les pimes, majoritàries en el teixit català, tendeixen a concentrar-se en les certificacions essencials, enfrontant-se a majors dificultats per assumir els costos i la càrrega administrativa associada al nou marc regulatori. En aquest sentit, tal com assenyala Fenin (2026), la implementació del MDR/IVDR constitueix un dels principals reptes actuals per al sector, especialment per a les empreses de menor dimensió.

06

PERSONAL I FORMACIÓ

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

La disponibilitat de talent constitueix un dels factors clau per al desenvolupament del sector a Catalunya. El territori compta amb una base sòlida de professionals qualificats, fruit de la concentració d'universitats, centres de recerca i hospitals de referència (*Biocat, 2024; ACCIÓ, 2025*). Aquest entorn afavoreix la generació de perfils especialitzats en enginyeria biomèdica, regulació sanitària, qualitat, producció i, de manera creixent, en àmbits digitals com la intel·ligència artificial i l'anàlisi de dades.

No obstant això, el dinamisme del sector i la seva creixent sofisticació tecnològica estan generant una elevada demanda de talent altament qualificat, la qual cosa incrementa la competència entre empreses. Segons Biocat (2026), aquesta tensió és especialment rellevant en perfils híbrids que combinen coneixements tècnics i regulatoris o digitals.

Pel que fa a l'oferta formativa, Catalunya disposa d'una àmplia varietat de programes acadèmics, que inclouen graus i màsters especialitzats, així com formació professional orientada a la indústria. A això s'hi sumen iniciatives de col·laboració entre empreses i centres educatius, promogudes en part per Fenin, ACCIÓ i la Generalitat de Catalunya, que faciliten la incorporació d'estudiants mitjançant pràctiques i programes duals (*ACCIÓ, 2025; Generalitat de Catalunya, 2025*).

Malgrat aquestes forteses, la retenció del talent emergeix com un repte creixent. La competència internacional, juntament amb les limitacions salarials d'algunes pimes, obliga les empreses a reforçar les seves polítiques de desenvolupament professional, formació contínua i atracció de talent.

En aquest context, Fenin desenvolupa diverses iniciatives orientades a reforçar l'ecosistema de talent i ocupació del sector de la tecnologia sanitària. A través d'espais de diàleg i dinamització com el Talent Forum, la federació impulsa l'intercanvi entre empreses, professionals, institucions educatives i administracions per anticipar necessitats de perfils i competències clau. Així mateix, la Fundació Fenin exerceix un paper rellevant en la promoció del coneixement del sector, el foment de vocacions STEM i la millora de l'ocupabilitat, mitjançant programes educatius, accions de divulgació i col·laboració amb el sistema acadèmic. Complementàriament, des de la federació es durà a terme en els pròxims anys la *Fenin Academy*, que contribuirà al desenvolupament i l'actualització de capacitats professionals mitjançant formació especialitzada en àmbits tècnics, regulatoris i de gestió, donant suport tant a empreses com a professionals en un entorn de transformació tecnològica accelerada i creixent exigència normativa.

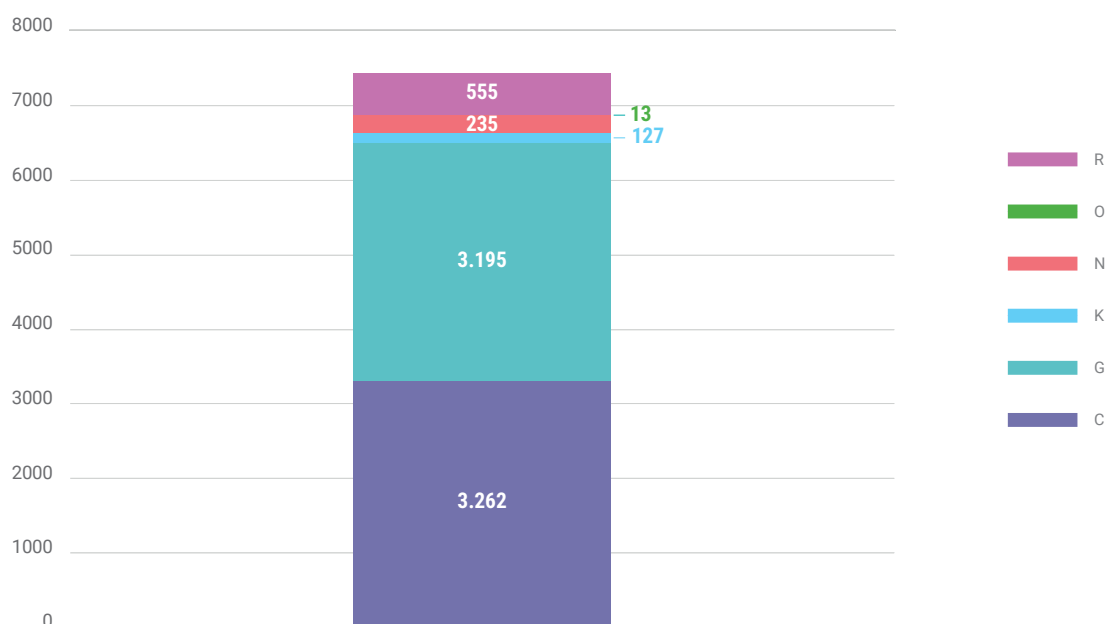
6.1 Ocupació i valor socioeconòmic

L'ocupació del sector es concentra en les empreses de més dimensió, que actuen com a principals generadores de llocs de treball. **Figura 20.**

FIGURA 20

Empleats directes totals del sector i desglossament per CNAE. Nivell 1, 2023

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses i l'INE.

FIGURA 21

Ocupació indefinida, comparativa del sector de fabricants vs. economia ESP, comerç i indústria.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

L'ocupació directa del sector a Catalunya es concentra principalment en la indústria manufacturera (Secció C) i el comerç (Secció G), amb 3.262 i 3.195 llocs de treball respectivament. Ambdues activitats sustenten el gruix de l'ocupació sectorial, mentre que la resta de branques presenten un pes significativament menor. L'ocupació es distribueix de manera equilibrada entre indústria i comerç dins del sector.

Les dades reflecteixen un clar predomini de l'ocupació indefinida en totes les branques analitzades, amb especial intensitat en la Secció C i la Secció G, on la contractació temporal resulta clarament residual davant el volum d'ocupació estable. L'ocupació indefinida és predominant, indicant una elevada estabilitat laboral. **Figura 21.**

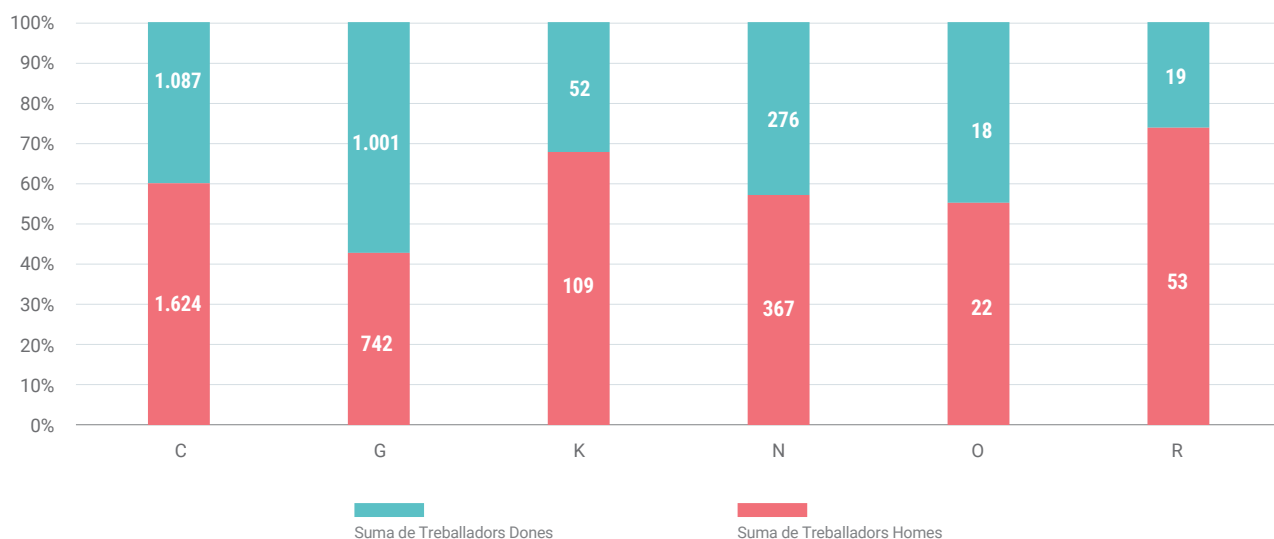
La distribució per sexe mostra una presència equilibrada de dones i homes en la majoria de les seccions, destacant especialment les seccions G i N, on el pes de les dones és més gran. En canvi, en les seccions K i R s'observa una major concentració de treballadors homes, reflectint diferències de gènere segons l'activitat dins del sector. **Figura 22.**

La presència femenina en els òrgans d'administració és minoritària en totes les seccions, amb major representació en C, G i N, i pràcticament inexistent en K, O i R, evidenciant un ampli marge de millora en diversitat de gènere en la governança del sector. **Figura 23.**

FIGURA 22

Ocupació femenina, comparativa del sector de fabricants vs. economia ESP, comerç i indústria.

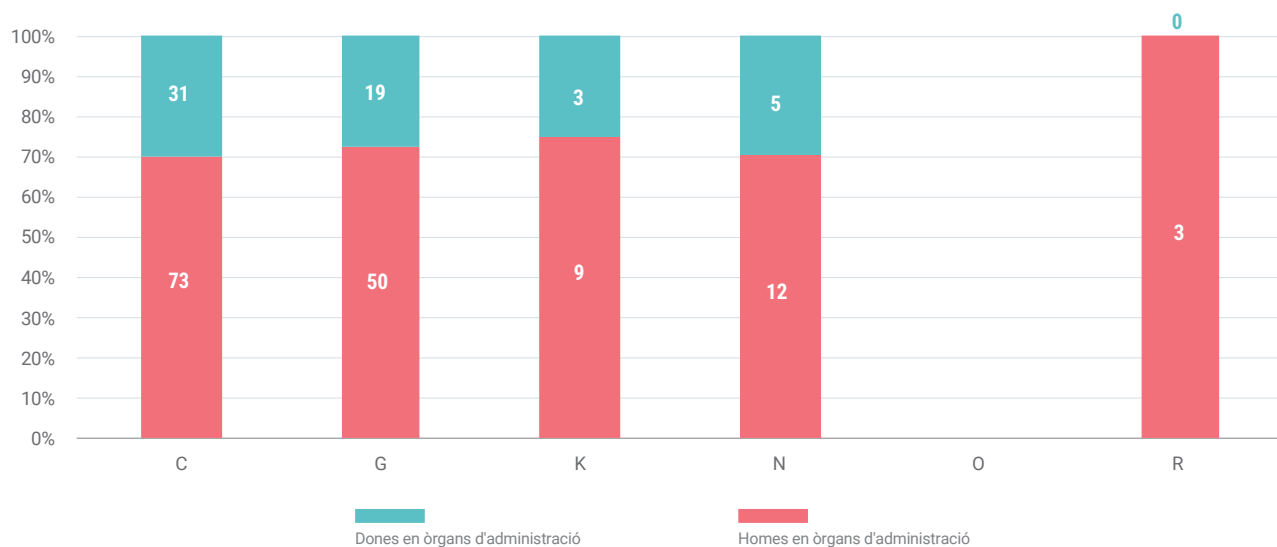

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

FIGURA 23

Dones en òrgans d'administració. Comparativa del sector de fabricants de tecnologia sanitària vs. economia espanyola, comerç i indústria, 2023.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

El sector de fabricants de tecnologia sanitària presenta una major concentració de persones amb discapacitat en les seccions N i O (7,59% i 7,78%, respectivament), situant-se per sobre dels valors observats en l'economia espanyola, el comerç i la indústria en el seu conjunt. En la resta de seccions, els percentatges són reduïts o inexistents, la qual cosa evidencia una contribució desigual del sector a la inclusió laboral segons l'activitat. **Figura 24.**

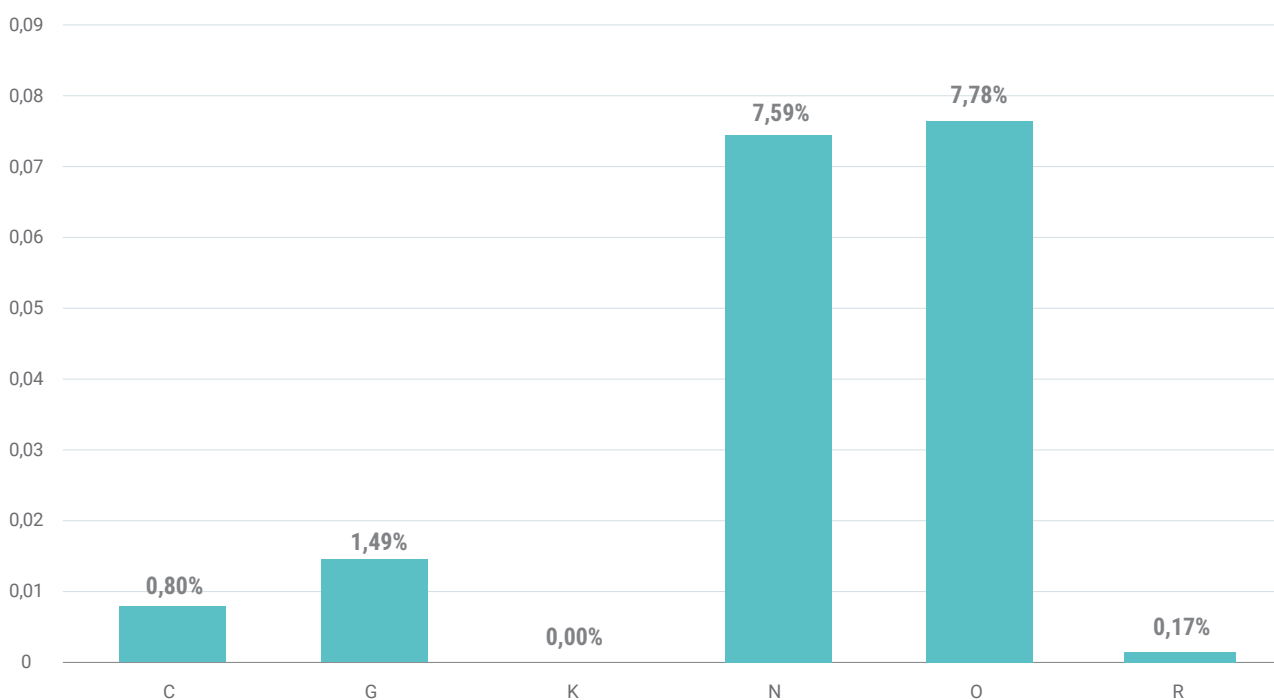
La despesa per empleat en el sector de fabricants de tecnologia sanitària és significativament superior a la de l'economia espanyola, el comerç i la indústria en diverses seccions, destacant especialment la secció K (125.063€) i la secció N (96.038€), la qual cosa reflecteix una major inversió en capital humà i ocupació d'alta qualificació dins del sector. **Figura 25.**

L'estabilitat contractual és elevada en totes les dimensions d'empresa, mentre que la participació femenina és més gran en petites empreses. En contrast, la presència de dones en òrgans d'administració i de persones amb discapacitat és baixa de manera generalitzada, la qual cosa evidencia un repte transversal en diversitat i inclusió en el sector. **Figura 26.**

FIGURA 24

Percentatge de persones amb discapacitat, comparativa del sector de fabricants vs. economia ESP, comerç i indústria.

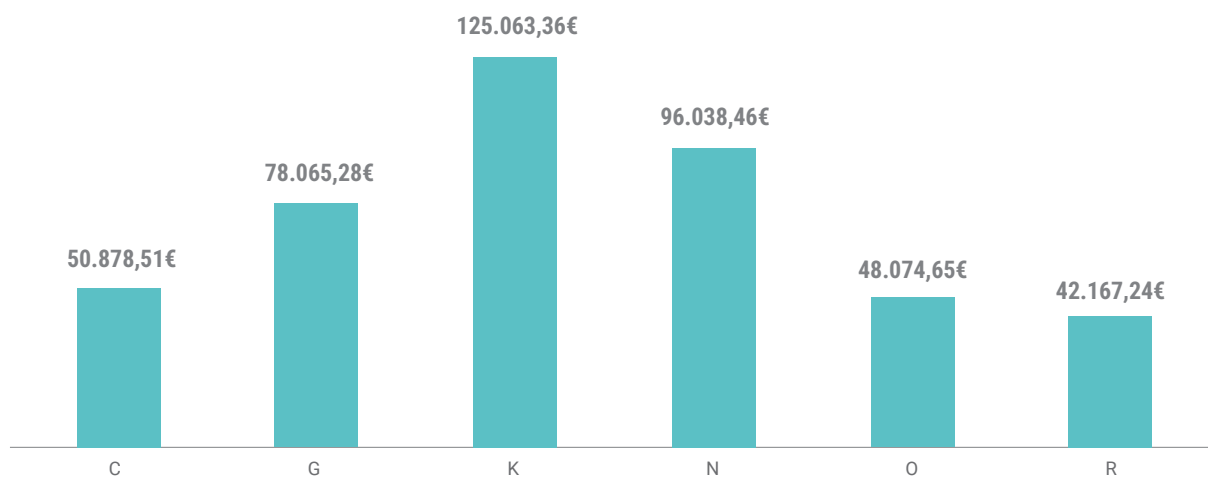

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

FIGURA 25

Despesa per empleat, comparativa del sector de fabricants vs. economia ESP, comerç i indústria.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

FIGURA 26

Comparativa de contractes indefinits, ocupació femenina, dones en òrgans d'administració i empleats amb discapacitat per dimensió d'empresa. 2023.

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

07

PROGRAMES DE FINANÇAMENT, RELACIONS AMB LES ADMINISTRACIONS I ENTORNS COL·LABORATIUS

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

El desenvolupament del sector de la tecnologia sanitària a Catalunya està estretament vinculat a la disponibilitat d'instruments de finançament públic i a la relació amb les administracions. Les empreses participen de manera activa en programes europeus, com Horitzó Europa o els fons Next Generation EU, així com en iniciatives nacionals i regionals de suport a la R+D i la industrialització.

En aquest àmbit, ACCIÓ exerceix un paper central com a agència de suport empresarial, facilitant l'accés a finançament, internacionalització i innovació. Així mateix, la Generalitat de Catalunya impulsa polítiques orientades a enfortir el sector dins de les seves estratègies d'especialització intel·ligent (*Generalitat de Catalunya. Departament d'Empresa i Treball, 2025*).

La relació amb les administracions públiques també es materialitza a través de la contractació pública, que constitueix un canal rellevant d'accés al mercat. En particular, la compra pública innovadora es presenta com una eina clau per fomentar l'adopció de noves tecnologies. No obstant això, les empreses identifiquen desafiaments associats a la complexitat administrativa, els terminis d'adjudicació i la fragmentació de la demanda.

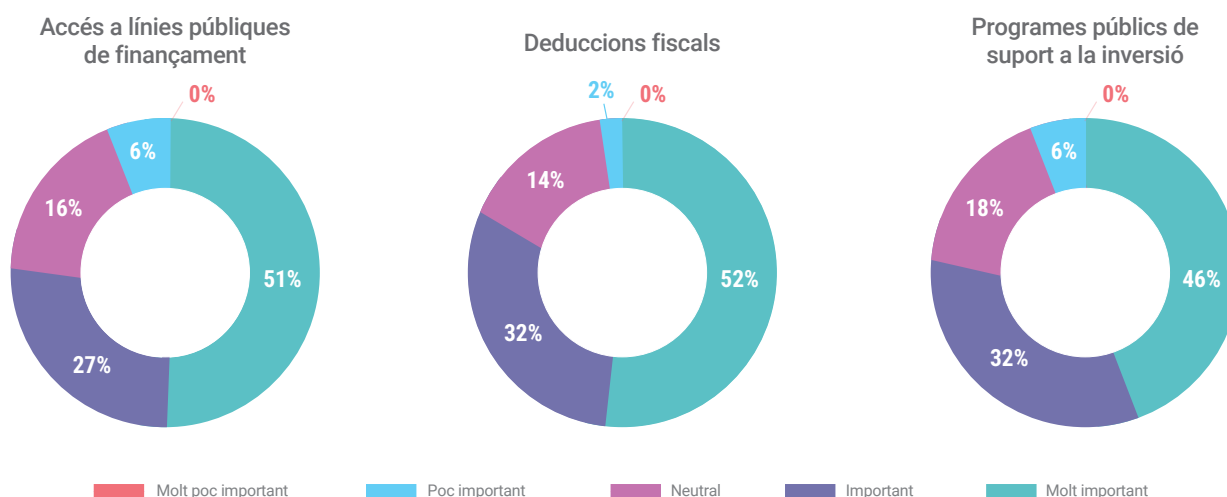
Un dels trets diferencials de l'ecosistema català és l'existència d'entorns altament col·laboratius, on la interacció entre empreses, centres de coneixement i sistema sanitari és especialment intensa (*Biocat, 2026; ACCIÓ, 2025*). Aquesta col·laboració s'articula a través d'universitats, hospitals, centres tecnològics i clústers sectorials, generant un entorn propici per a la innovació aplicada.

Organitzacions com Biocat exerceixen un paper clau en la dinamització d'aquest ecosistema, facilitant la connexió entre actors i promovent iniciatives conjuntes

FIGURA 27

Quina importància tenen en la decisió d'invertir...?

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

(Biocat, 2026). Per la seva banda, ACCIÓ impulsa programes de cooperació empresarial i transferència tecnològica, tant a nivell nacional com internacional.

En aquest context, les empreses catalanes participen activament en projectes col·laboratius, consorcis europeus i xarxes internacionals, la qual cosa els permet accedir a coneixement, finançament i mercats. Aquest model de cooperació reforça la capacitat innovadora del sector i contribueix al seu posicionament global. **Figura 27.**

Els resultats indiquen que els instruments públics influeixen de manera clara en la decisió d'invertir i en el desenvolupament de l'activitat empresarial, especialment aquells amb un impacte econòmic directe. Les deduccions fiscals destaquen com el factor més rellevant, ja que al voltant de la meitat de les empreses les consideren «molt importants» i prop d'un 30% «importants», la qual cosa reflecteix el seu paper clau com a incentiu a la inversió.

L'accés a línies públiques de finançament mostra una importància similar: més del 50% de les empreses el qualifiquen com a «molt important» i aproximadament un 25–30% com a «important», posant de manifest que la disponibilitat de finançament públic condiona de manera significativa les decisions empresarials.

Per la seva banda, els programes públics de suport a la inversió també són valorats majoritàriament de manera positiva, encara que amb un pes una mica menor en la categoria de «molt important». En conjunt, les dades confirmen que el finançament públic i els incentius fiscals són els mecanismes més determinants, mentre que els programes de suport actuen com un element complementari dins de l'entorn d'inversió.

08

INNOVACIÓ I DIGITALITZACIÓ

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

La innovació és un dels pilars fonamentals del sector de la tecnologia sanitària. Les empreses catalanes presenten una elevada intensitat en R+D+i, situant-se per sobre de la mitjana industrial, tal com recull Fenin. Aquesta inversió es tradueix en el desenvolupament de nous dispositius, la millora de processos i la incorporació de tecnologies avançades.

Una part significativa de l'ocupació del sector està dedicada a activitats de recerca, desenvolupament i validació, la qual cosa reflecteix el seu caràcter intensiu en coneixement. A més, la proximitat a hospitals i centres de recerca facilita la transferència d'innovació cap a la pràctica clínica.

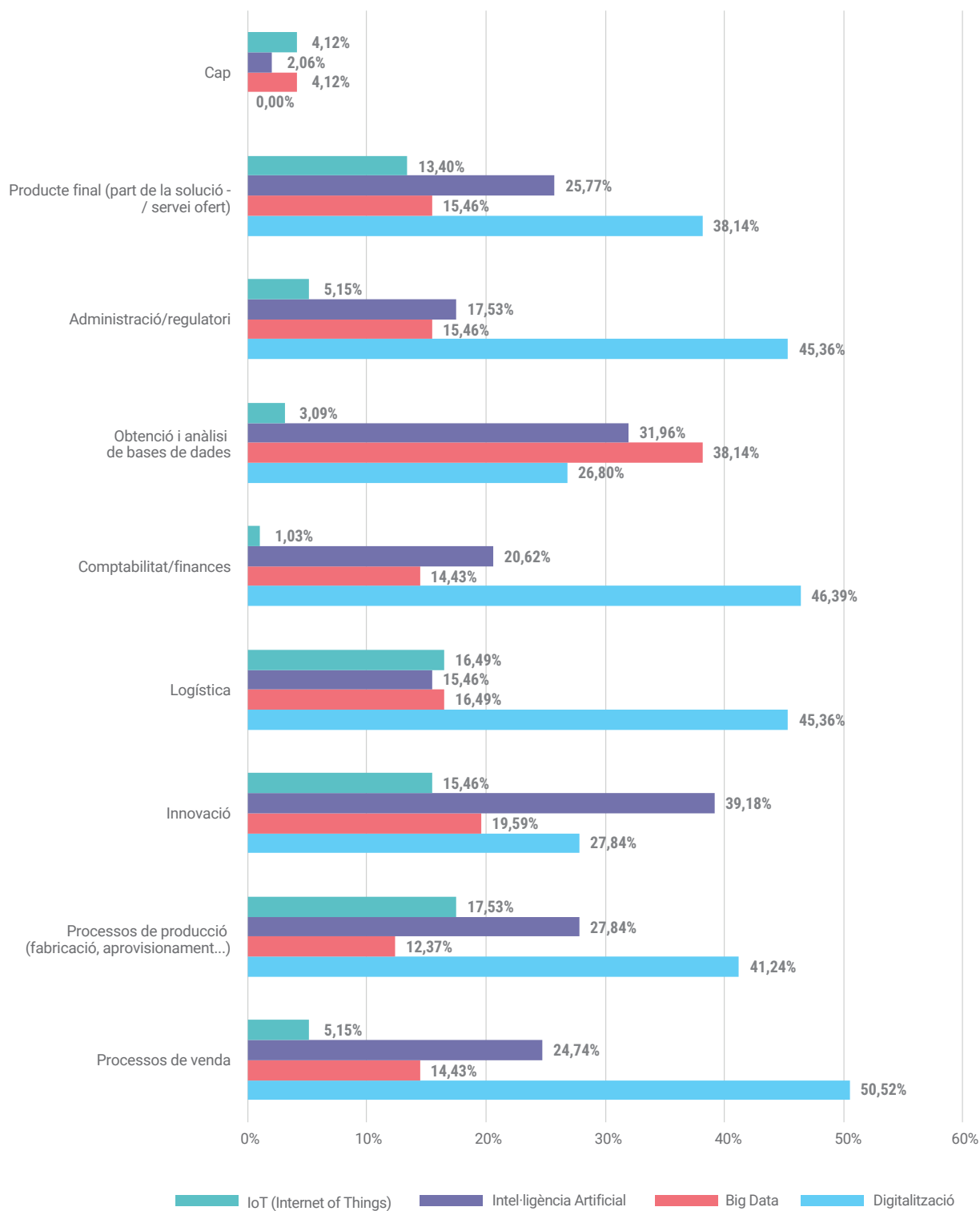
En paral·lel, la transformació digital s'ha convertit en un eix estratègic. Segons ACCIÓ (2024), àrees com la salut digital, els dispositius connectats, la intel·ligència artificial i l'anàlisi de dades estan experimentant un creixement accelerat. La digitalització no només afecta el producte, sinó també els processos industrials, la gestió empresarial i la relació amb els sistemes sanitaris.

La digitalització presenta un alt grau d'implantació transversal, especialment en àrees com processos de venda, logística, comptabilitat/finances i administració, mentre que l'ús de Big Data i Intel·ligència Artificial es concentra en innovació i anàlisi de dades. En contrast, l'adopció d'IoT continua sent limitada, la qual cosa suggereix un major potencial de desenvolupament en aquest àmbit tecnològic. En conjunt, el gràfic posa de manifest que l'adopció de tecnologies avançades en el sector és heterogènia i funcionalment segmentada, amb una digitalització madura en àrees transversals i una incorporació encara selectiva de Big Data, IA i IoT, un patró molt representatiu del teixit industrial català. **Figura 28.**

FIGURA 28

Digitalització i utilització de noves tecnologies en cada departament

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

L'increment dels costos de transport s'identifica com el principal problema en la gestió logística, assenyalat pel 47,42% de les empreses, consolidant-se com el major factor de pressió operativa. Aquest resultat és coherent amb el context recent d'augment dels costos energètics i les tensions en les cadenes de subministrament globals. En segon lloc, les dificultats de coordinació logística i de traçabilitat, associades als requisits regulatoris d'UDI, MDR/IVDR, afecten el 36,08%, posant de relleu l'impacte directe de la regulació europea en els processos logístics. **Figura 29.**

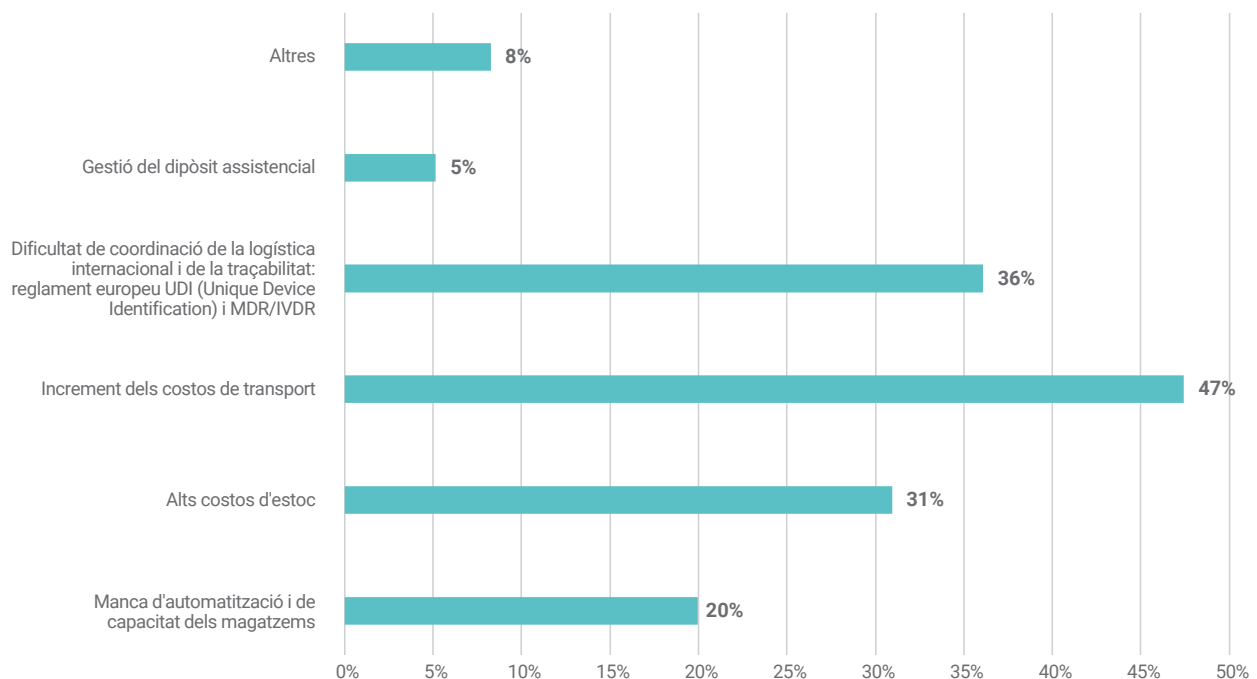
Així mateix, els alts costos d'estoc són esmentats pel 30,93% de les empreses, reflectint la necessitat de mantenir inventaris elevats per assegurar la continuïtat del subministrament. La manca d'automatització i capacitat dels magatzems apareix en un 19,59%, especialment rellevant en el cas de les pimes. En conjunt, el gràfic evidencia que la logística s'ha convertit en un factor crític de competitivitat, particularment significatiu per a un teixit industrial català amb una marcada orientació exportadora.

La inversió en R+D posa de manifest un sector altament intensiu en innovació, amb un esforç inversor clarament superior a la mitjana industrial. Un 26,58% de les empreses destina més del 20% de la seva facturació a activitats de R+D,

FIGURA 29

Principals problemes en la gestió logística dels fabricants

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

reflectint un compromís molt elevat amb el desenvolupament tecnològic. El tram comprès entre el 5% i el 10% concentra el major percentatge d'empreses (29,11%), consolidant-se com el nivell d'inversió més habitual dins del sector.

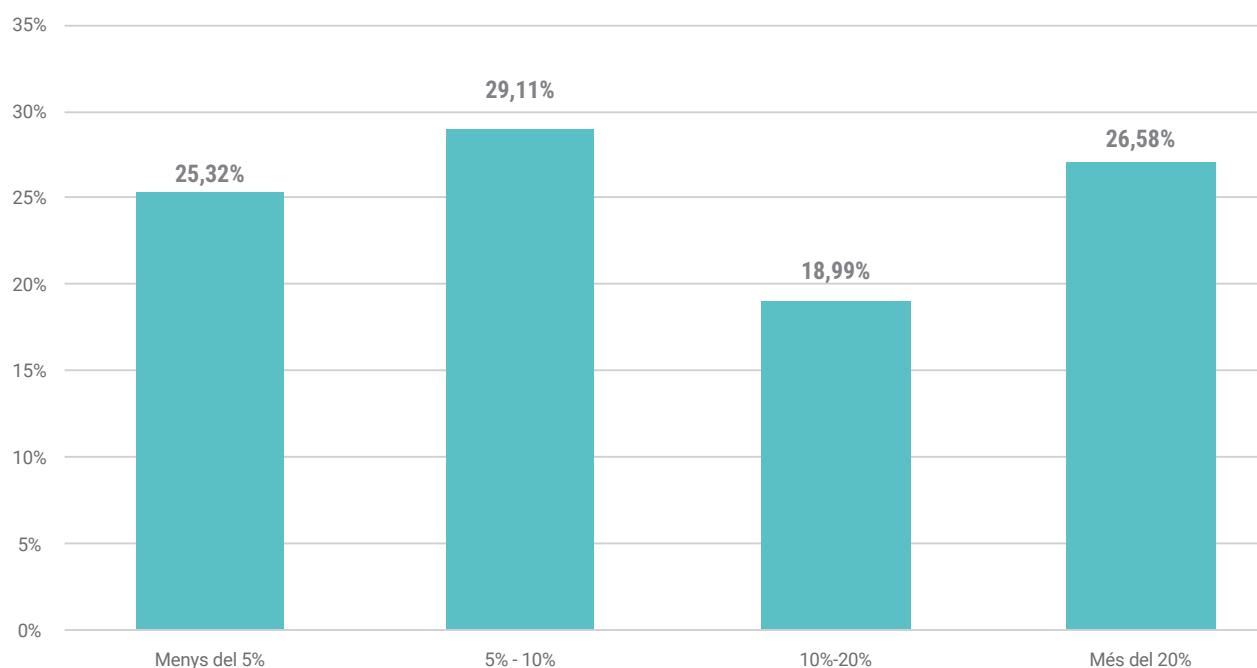
Així mateix, un 18,99% inverteix entre el 10% i el 20%, mentre que només un 25,32% situa la seva inversió per sota del 5%, la qual cosa implica que gairebé tres de cada quatre empreses dediquen almenys el 5% de la seva facturació a R+D. En el context català, aquesta intensitat inversora és coherent amb un model competitiu basat en la diferenciació tecnològica, la innovació contínua i la capacitat d'adaptació a un entorn regulatori exigent. **Figura 30.**

El sector presenta una alta estructuració de l'activitat innovadora, amb un 89,16% de les empreses que compta amb departament de R+D, situant-se clarament per sobre de la mitjana industrial.

L'existència de departaments de R+D generalitzats indica que la innovació està integrada de manera sistemàtica en la gestió empresarial i no relegada a projectes puntuals o externalitzats. En el cas català, aquesta dada explica l'elevada capacitat del sector per generar nous productes, adaptar-se als canvis regulatoris i col·laborar amb hospitals, universitats i centres tecnològics.

 FIGURA 30

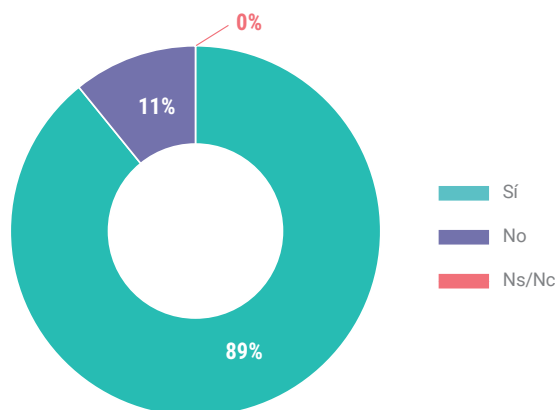
Inversió dels fabricants en R+D respecte a la facturació (2025)

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 31

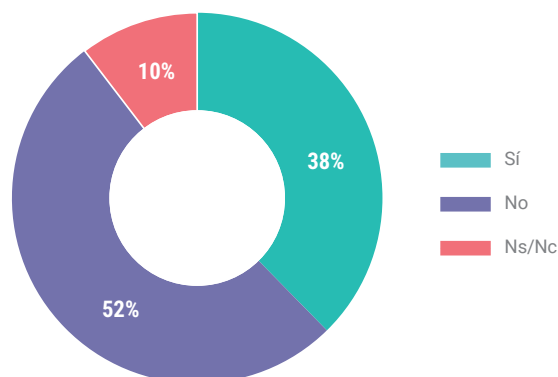
La seva empresa té Departament de R+D?

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 32

La seva empresa té centre de R+D?

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

Les empreses ens indiquen que els centres de R+D formalitzats són minoritaris: només el 37,7% de les empreses en disposa d'un, davant d'un 51,9% que no compta amb aquesta estructura. Això suggereix que la innovació està estesa en el sector, però es desenvolupa majoritàriament de manera integrada i transversal, especialment en pimes tecnològiques del context català. **Figures 31 i 32.**

Les col·laboracions es concentren en l'àmbit públic i científic, amb especial protagonisme d'hospitals públics i centres tecnològics com a socis clau. Universitats públiques i centres de recerca mantenen un pes similar, reforçant un model basat en la cooperació per generar i aplicar coneixement. En contrast, la relació amb organismes de compres és molt limitada, confirmant un patró d'innovació centrat en la col·laboració científicotecnològica. **Figura 33.**

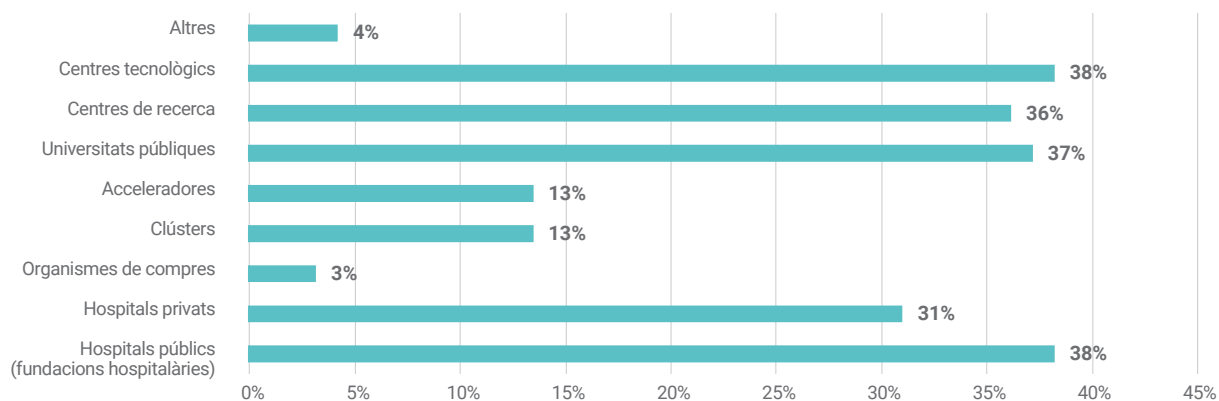
La col·laboració de les empreses fabricants amb els clústers de salut és reduïda, ja que només el 13,4% declara col·laborar-hi, davant d'un 86,6% que no ho fa. Aquest baix nivell de participació evidencia un desajust entre el potencial dels clústers i la seva percepció com a eina estratègica per part de les empreses, especialment pimes, i assenyalava un marge significatiu per reforçar el seu paper dinamitzador del sector. **Figura 34.**

Les principals barreres es concentren en les micro i petites empreses, especialment la manca de recursos monetaris i les dificultats de finançament, assenyalada com l'obstacle més rellevant en totes les dimensions, però amb major intensitat en microempreses. Així mateix, aquestes empreses identifiquen amb més freqüència obstacles en la col·laboració públicoprivada i la manca d'ajuts i suport de les Administracions Públiques, mentre que les grans empreses declaren nivells significativament menors de barreres, la qual cosa posa de relleu una asimetria estructural en capacitat d'accés a recursos, finançament i suport institucional segons la dimensió empresarial. **Figura 35.**

FIGURA 33

Col·laboracions de les empreses fabricants amb diferents organitzacions

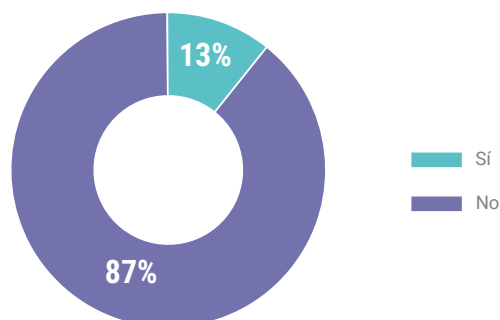

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 34

Col·laboracions amb els clústers de salut (2025)

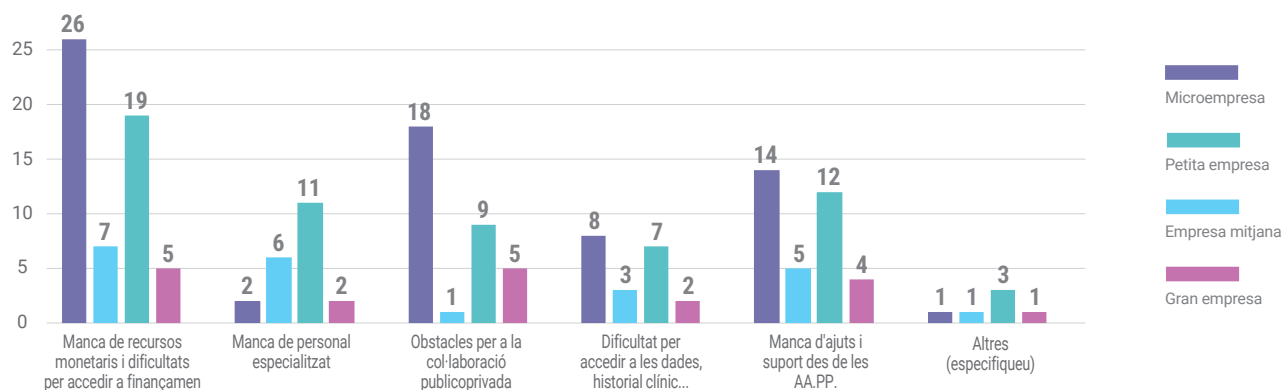

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 35

Principals barreres a la innovació per dimensió d'empresa

Font: Elaboració pròpia a partir dels comptes anuals de les empreses.

09

INTERNACIONALITZACIÓ

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

Fenin exerceix un paper rellevant com a agent d'internacionalització d'ACCIÓ, aportant valor al teixit empresarial de la tecnologia sanitària a través de l'acompanyament, la coordinació i la promoció d'entorns col·laboratius. Des d'aquesta posició, Fenin actua com a pont entre les empreses, l'administració i els mercats exteriors, facilitant l'accés a programes públics de suport, informació estratègica i oportunitats de cooperació. Aquesta tasca contribueix a reforçar les capacitats del sector per abordar processos de projecció internacional i a consolidar un enfocament col·lectiu en un entorn global cada cop més competitiu.

La internacionalització constitueix un tret estructural del sector de la tecnologia sanitària a Catalunya. Una part significativa de les empreses manté activitat exportadora, orientant els seus productes cap a mercats internacionals.

La Unió Europea representa el principal destí, a causa de l'harmonització regulatòria i la proximitat geogràfica. No obstant això, mercats com Amèrica del Nord, especialment els Estats Units, adquireixen una rellevància estratègica per la seva dimensió i capacitat d'absorció tecnològica. Així mateix, Amèrica Llatina i l'Àsia es consoliden com a mercats en creixement, mentre que l'Àfrica i Oceania presenten oportunitats emergents.

Les empreses accedeixen a aquests mercats mitjançant diverses estratègies, que inclouen l'exportació directa, l'ús de distribuïdors locals, la creació de filials comercials i les aliances estratègiques. Tanmateix, el procés d'internacionalització no està exempt de dificultats, entre les quals destaquen les barreres regulatòries, els costos de certificació, la competència global i la necessitat d'adaptació a entorns locals (Fenin, 2025).

La percepció internacional d'Espanya, i de Catalunya en particular, en l'àmbit de la tecnologia sanitària és generalment positiva. Segons les anàlisis de Biocat i Catalonia Trade & Investment ACCIÓ, el territori és reconegut com un hub dinàmic d'innovació en salut, amb un ecosistema sòlid i en creixement.

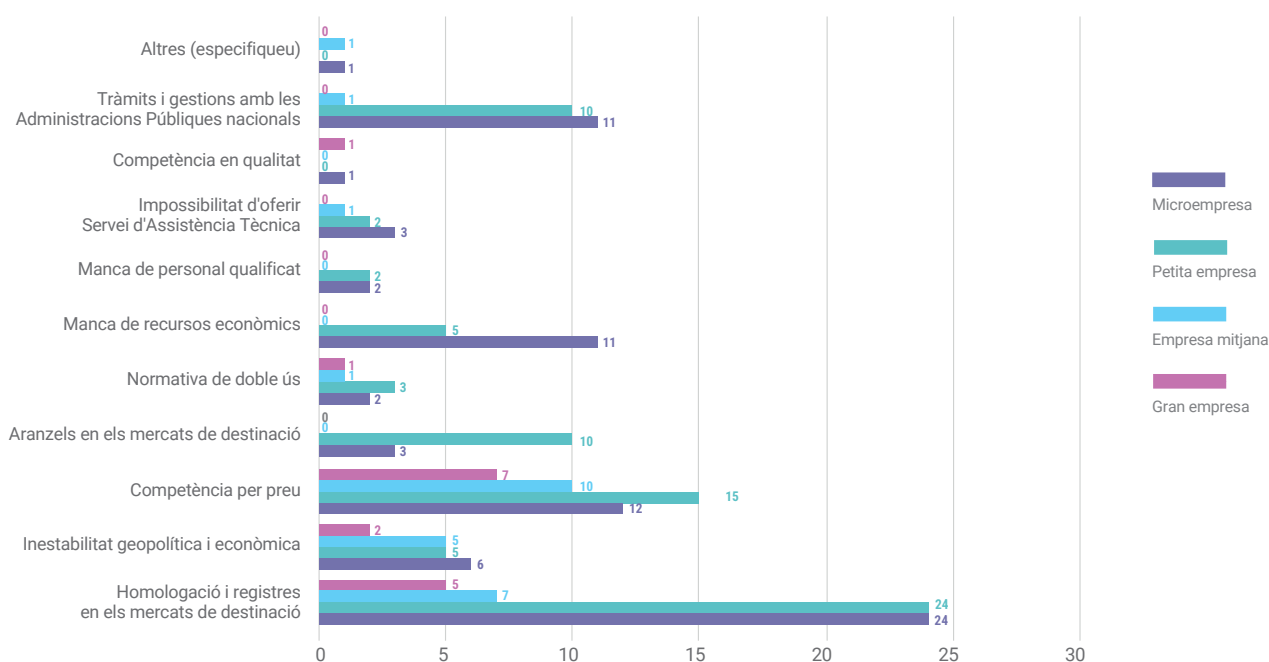
No obstant això, persisteixen oportunitats de millora en termes de posicionament internacional. En particular, s'identifica la necessitat de reforçar la visibilitat dels fabricants espanyols, consolidar una marca país més associada a la innovació tecnològica i avançar en l'escalat empresarial per competir amb els grans actors europeus.

En aquest sentit, l'enfortiment de la base industrial, la internacionalització i la col·laboració publicoprivada seran elements clau per millorar la projecció global del sector en els pròxims anys.

Els problemes per exportar es concentren principalment en les micro i petites empreses, destacant de manera transversal l'homologació i els requisits regulatoris en els mercats de destinació com la principal barrera, seguida de la competència per preus i la inestabilitat geopolítica i econòmica. Aquestes dificultats disminueixen progressivament a mesura que augmenta la dimensió de l'empresa, sent molt menys rellevants en les grans empreses, la qual cosa evidencia una bretxa estructural de capacitats per a la internacionalització segons l'escala empresarial. **Figura 36.**

FIGURA 36

Problemes per exportar per dimensió d'empresa.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

10

PRODUCCIÓ A L'EXTERIOR

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

En un context de globalització, una part de les empreses del sector combinen la producció local amb la fabricació a l'exterior. Aquesta estratègia respon a factors com l'optimització de costos, la proximitat a mercats o la integració en cadenes de valor internacionals.

Les multinacionals presenten una major implantació productiva fora d'Espanya, mentre que les pimes tendeixen a concentrar la seva producció a Catalunya, complementant-la en alguns casos amb acords internacionals. Els principals destins de producció inclouen altres països europeus, així com regions d'Àsia i Amèrica (Fenin, 2025).

Aquesta combinació de producció local i internacional permet a les empreses millorar la seva competitivitat, encara que també introdueix reptes en termes de control de qualitat, logística i compliment regulatori.

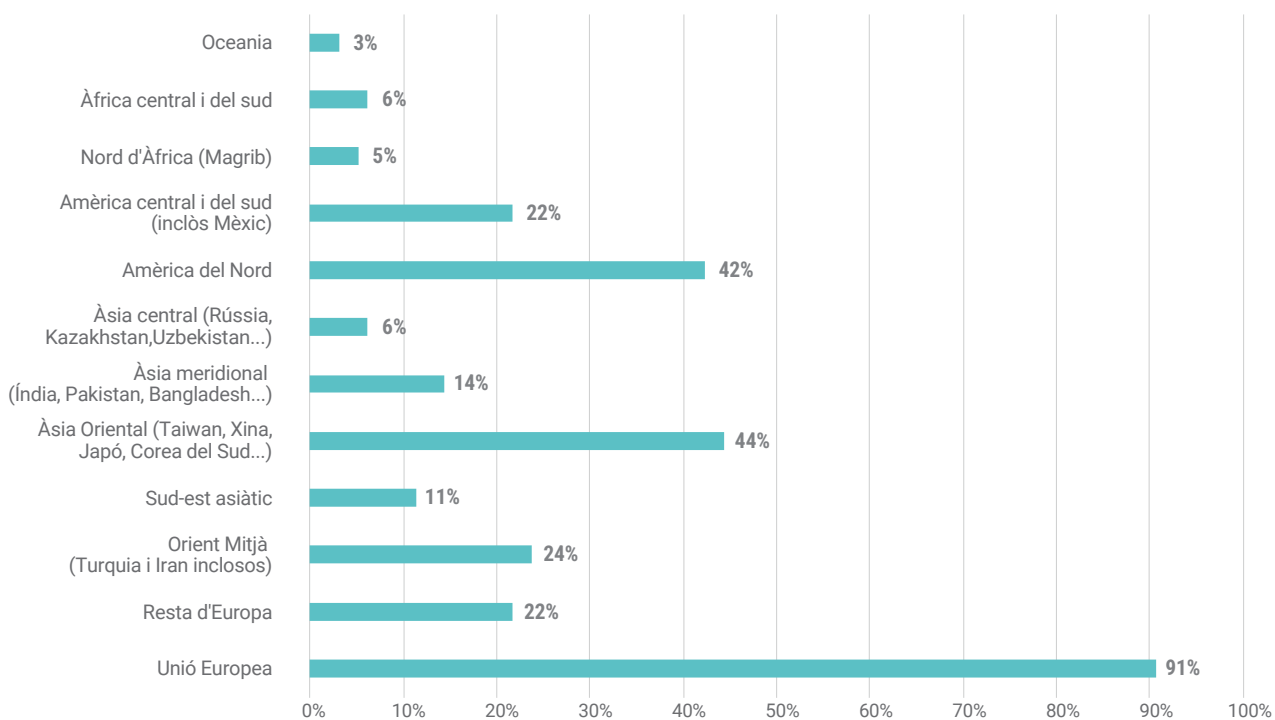
Encara que els indicadors següents recullen percepcions generals sobre la fabricació a Espanya, la seva inclusió en aquest estudi es justifica en la mesura que els avantatges estructurals identificats, infraestructura industrial, qualitat regulatòria, capital humà i ecosistema sanitari, es manifesten amb especial intensitat a Catalunya, on es concentra la major part de l'activitat manufacturera del sector.

L'activitat industrial del sector es concentra de manera majoritària a la Unió Europea (91%), confirmant el seu paper com a principal regió estratègica. No obstant això, s'observa també una diversificació geogràfica rellevant, amb una presència significativa a l'Àsia oriental (44%) i Amèrica del Nord (42%), la qual cosa reflecteix una clara orientació internacional del teixit fabricant i la seva integració en les principals cadenes de valor globals. [Figura 37.](#)

FIGURA 37

Principals regions industrials de la tecnologia sanitària al món segons les empreses enquestades (percentatge sobre les 97 respostes).

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

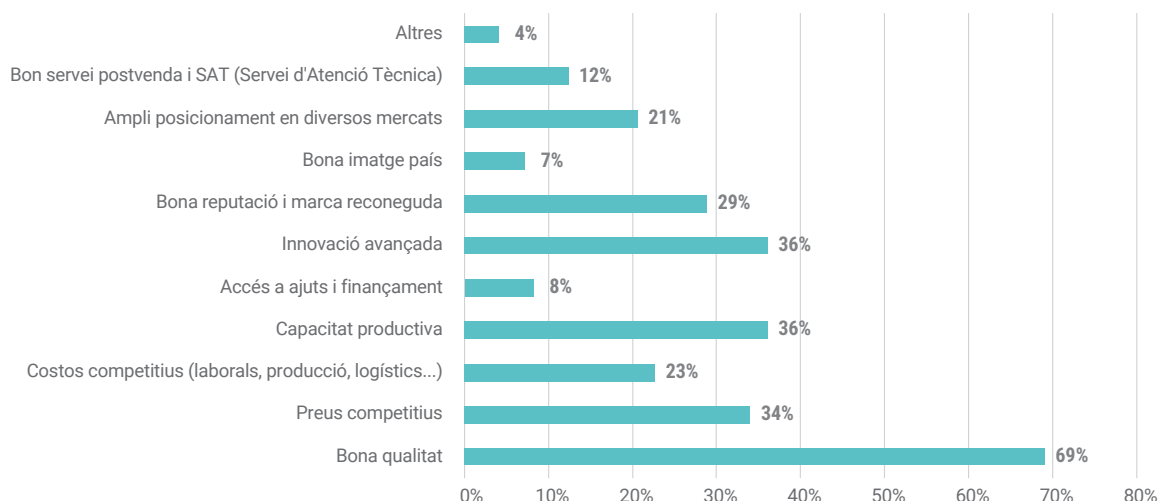
Per a Catalunya, aquest gràfic reforça l'avantatge competitiu de pertànyer al nucli industrial dominant del sector a escala global.

Les principals regions industrials es caracteritzen per factors qualitatius i de valor afegit, destacant la bona qualitat (69%), la innovació avançada (36%) i la capacitat productiva (36%) com els atributs més reconeguts. Així mateix, la reputació i marca consolidada (29%) reforcen la competitivitat d'aquestes regions, mentre que aspectes com l'accés a finançament (8%) o la imatge país (7%) tenen un pes menor, evidenciant que l'avantatge competitiu se sustenta principalment en capacitats industrials i tecnològiques més que en factors financers. **Figura 38.**

Fabricar a Espanya presenta clars avantatges competitius de caràcter estructural, liderats pels alts estàndards de qualitat, valorats com a «molt rellevants» pel 36,1% i com a «rellevants» pel 50,6% de les empreses, la qual cosa reflecteix la capacitat del sistema productiu per complir amb els exigents requisits regulatoris del sector sanitari. A això s'hi suma una infraestructura avançada, considerada rellevant o molt rellevant pel 64% de les companyies, així com la força laboral qualificada i un ecosistema sanitari avançat, que superen conjuntament el 60% de valoració alta, posant de relleu el pes del capital humà i de la interacció entre empreses, hospitals i centres de recerca. En contrast, la facilitat de finançament i l'accés a ajuts mostren una valoració més dispersa i menys determinant, la qual cosa indica que la competitivitat del sector se sustenta principalment en capacitats industrials, tecnològiques i de qualitat, més que en incentius financers directes. En el cas de Catalunya, aquests resultats reforcen el valor del seu ecosistema industrial i clínic, especialment concentrat a l'àrea metropolitana de Barcelona. **Figura 39.**

FIGURA 38

Característiques de les principals regions industrials a nivell mundial.

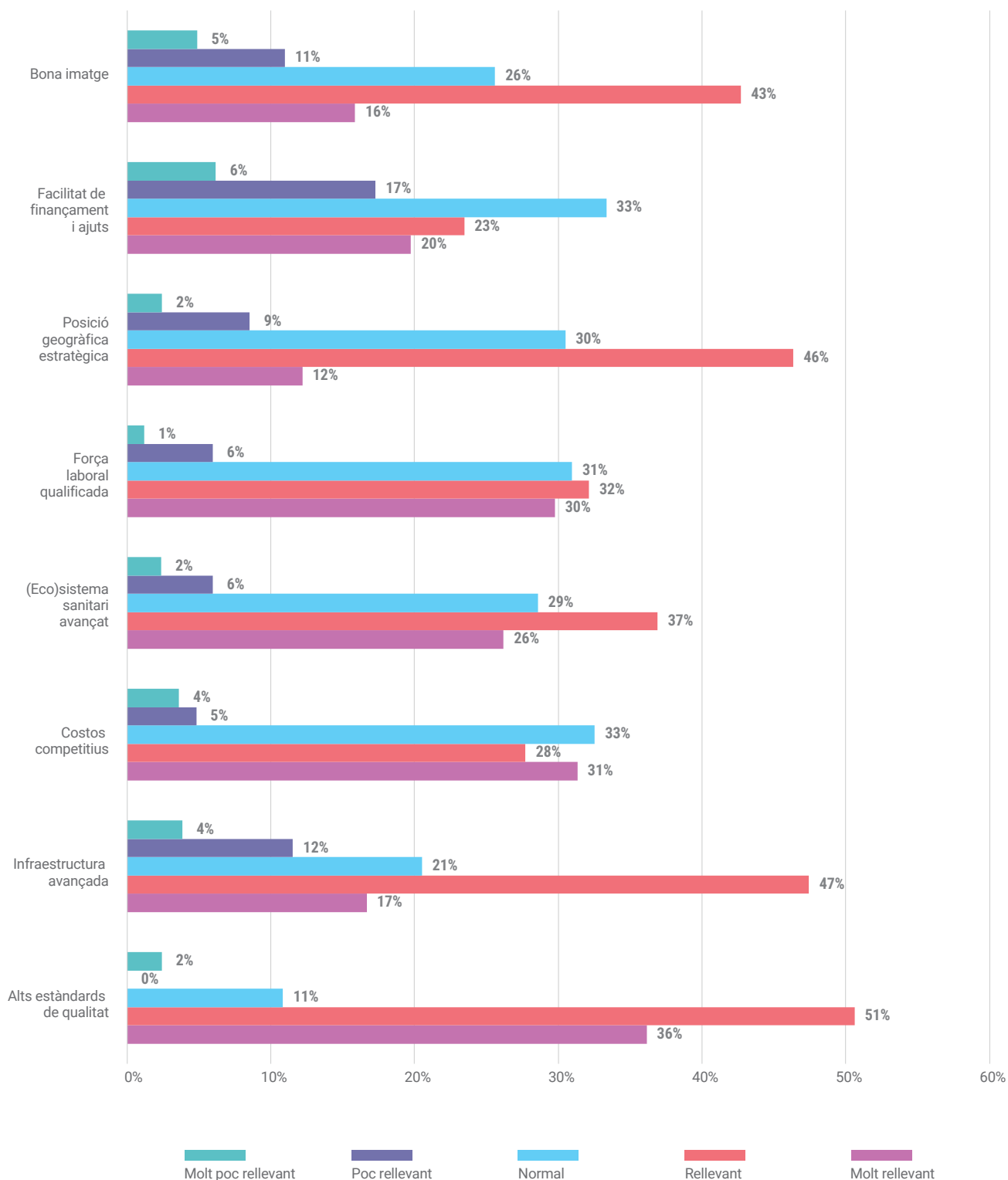

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 39

Avantatges de fabricar a Espanya i a Catalunya.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

El gràfic evidencia una estratègia d'inversió prudent, basada en l'ampliació de capacitats existents davant l'obertura de nous centres, opció descartada per prop de la meitat de les empreses. Tant en producció com en R+D+i, micro i petites empreses lideren les ampliacions, mentre que les noves obertures són residuals. En el context català, aquesta cautela reflecteix un entorn d'alta exigència regulatòria i de capital, que actua com a filtre a noves inversions. **Figura 40.**

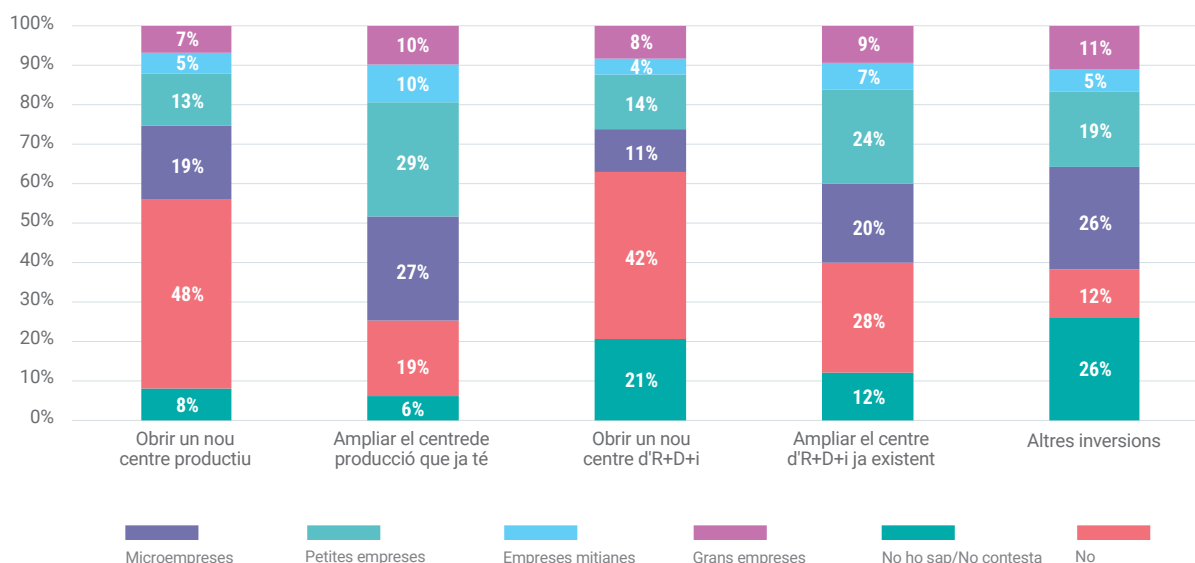
El gràfic confirma que el sector de la tecnologia sanitària manté una forta producció de proximitat, ja que només el 24,7% de les empreses fabrica a l'estranger, mentre que tres de cada quatre concentren la seva producció en l'àmbit nacional. Aquest ancoratge territorial reflecteix un model productiu condicionat per alts requisits regulatoris, la necessitat de control de qualitat continu i la proximitat a l'entorn clínic, factors que, especialment a Catalunya, redueixen l'atractiu de la deslocalització malgrat els diferencials de costos. **Figura 41.**

Hi ha una relació directa entre la dimensió de l'empresa i la fabricació a l'estranger. Entre micro i petites empreses, només al voltant d'una de cada quatre produeix fora d'Espanya, mentre que en les empreses mitjanes aquesta pràctica és inexistent. En canvi, en les grans empreses la fabricació internacional esdevé majoritària (56%), reflectint que només a partir d'una determinada dimensió es disposa dels recursos necessaris per assumir la complexitat regulatòria i operativa. En conjunt, la producció a l'estranger és minoritària i molt concentrada en grans empreses, predominant un model de fabricació de proximitat en el teixit empresarial català. **Figura 42.**

FIGURA 40

Hi ha possibilitat d'invertir a Espanya i a Catalunya en...?

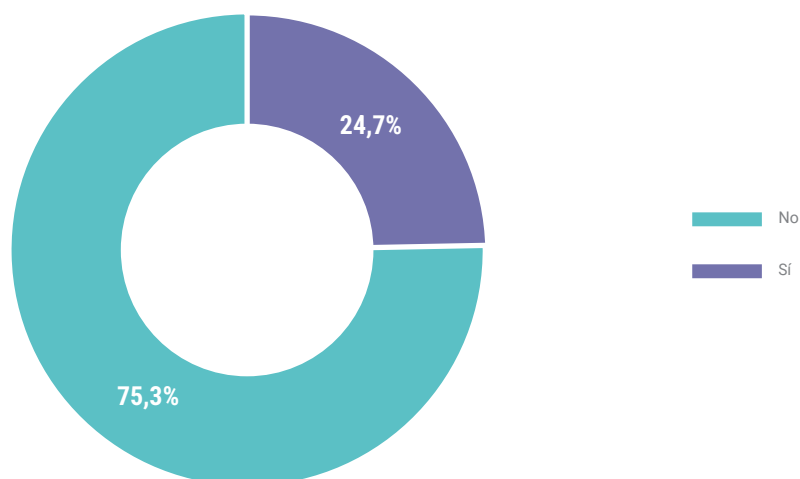

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 41

Empreses amb fabricació a l'estranger. (N=81)

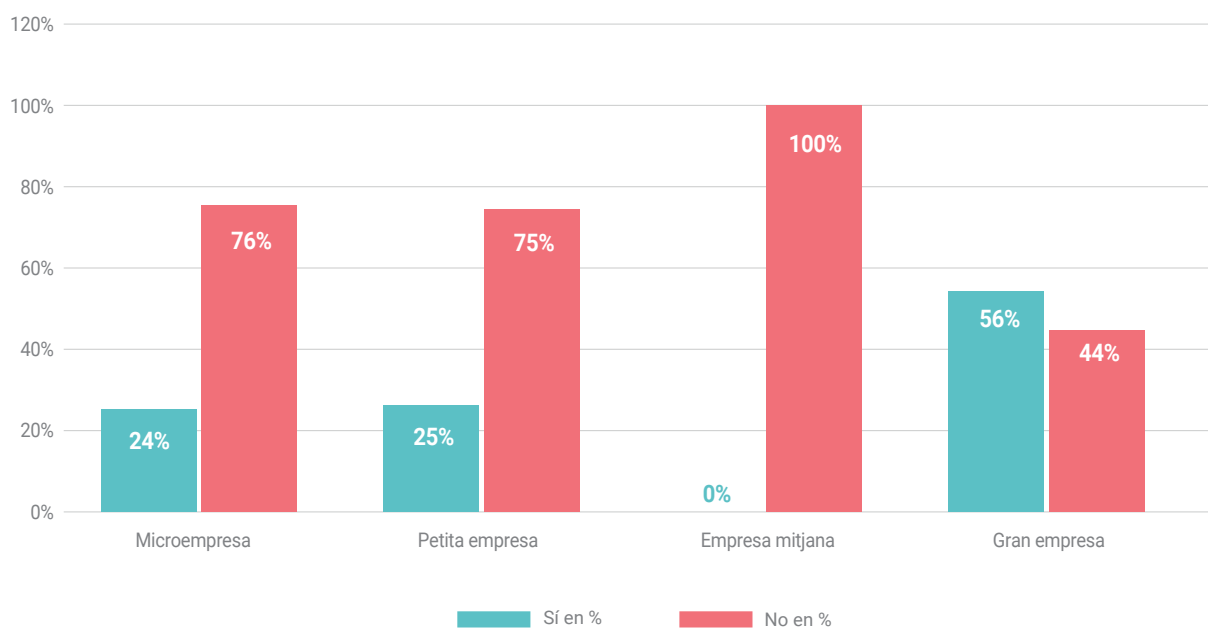

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 42

Empreses amb fabricació a l'estranger per dimensió (percentatge).

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

Entre les empreses que fabriquen fora d'Espanya, la Unió Europea és clarament el destí principal, la qual cosa reflecteix una estratègia de proximitat i menor risc regulatori. L'Àsia Oriental i Amèrica del Nord ocupen un segon i tercer lloc, respectivament, com a pols productius i tecnològics d'alt valor. La resta de regions presenten una presència molt limitada o inexistent, la qual cosa evidencia una internacionalització selectiva i molt concentrada, coherent amb les exigències regulatòries i productives del sector de la tecnologia sanitària. **Figura 43.**

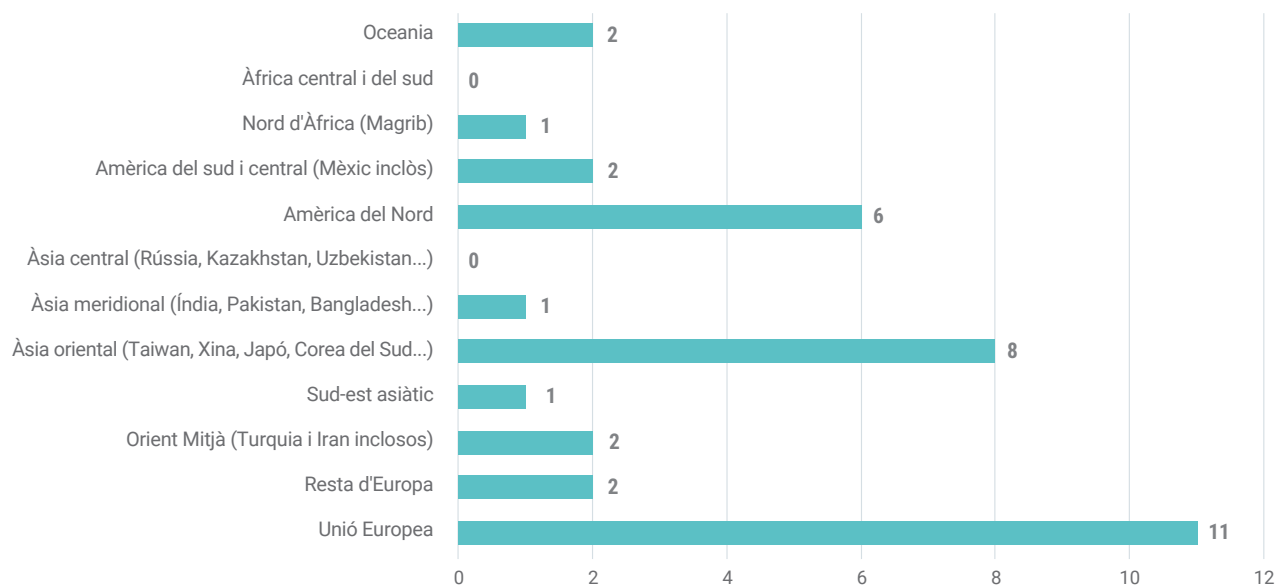
Els resultats assenyalen que els costos elevats (energia, treball i aprovisionament) constitueixen la principal barrera per fabricar a Espanya, destacant clarament sobre la resta. A continuació, la burocràcia administrativa i la càrrega normativa (MDR, IVDR i requisits mediambientals) apareixen com a obstacles gairebé al mateix nivell, evidenciant el pes dels factors regulatoris. En un segon pla se situen les dificultats d'accés a ajuts i finançament i a un mercat madur, mentre que problemes com la manca de mà d'obra o l'accés a proveïdors són menys citats, encara que emergeixen com a elements a vigilar. **Figura 44.**

FIGURA 43

Regions mundials on tenen fàbriques les empreses fabricants.

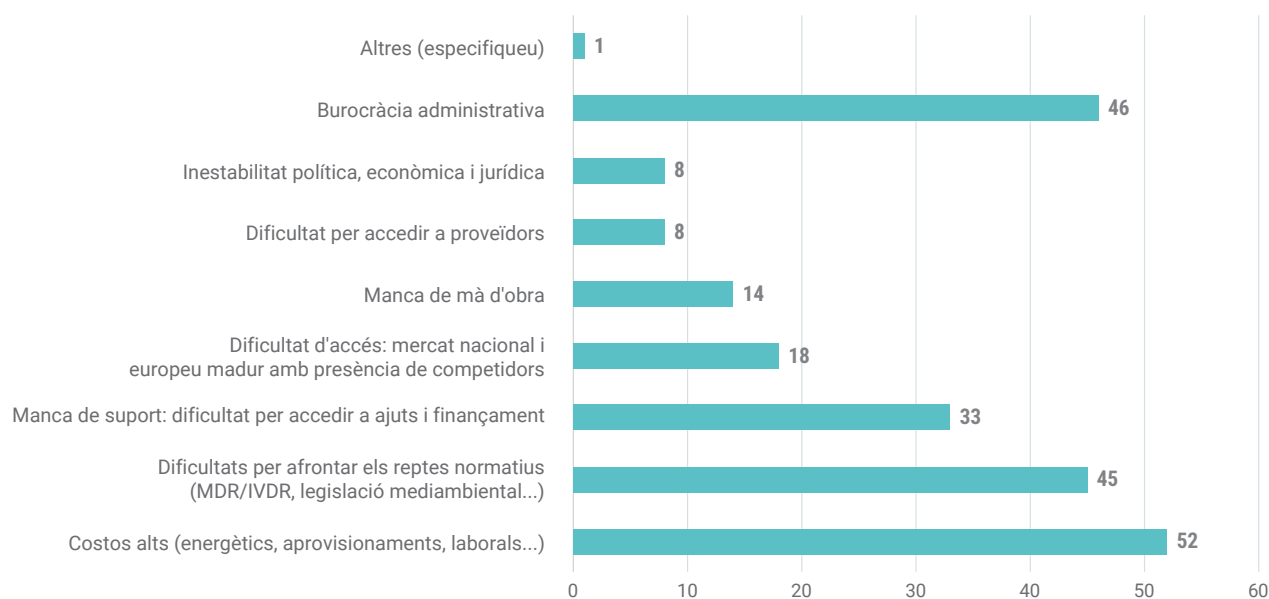

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 44

Desavantatges de fabricar tecnologia sanitària a Espanya.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

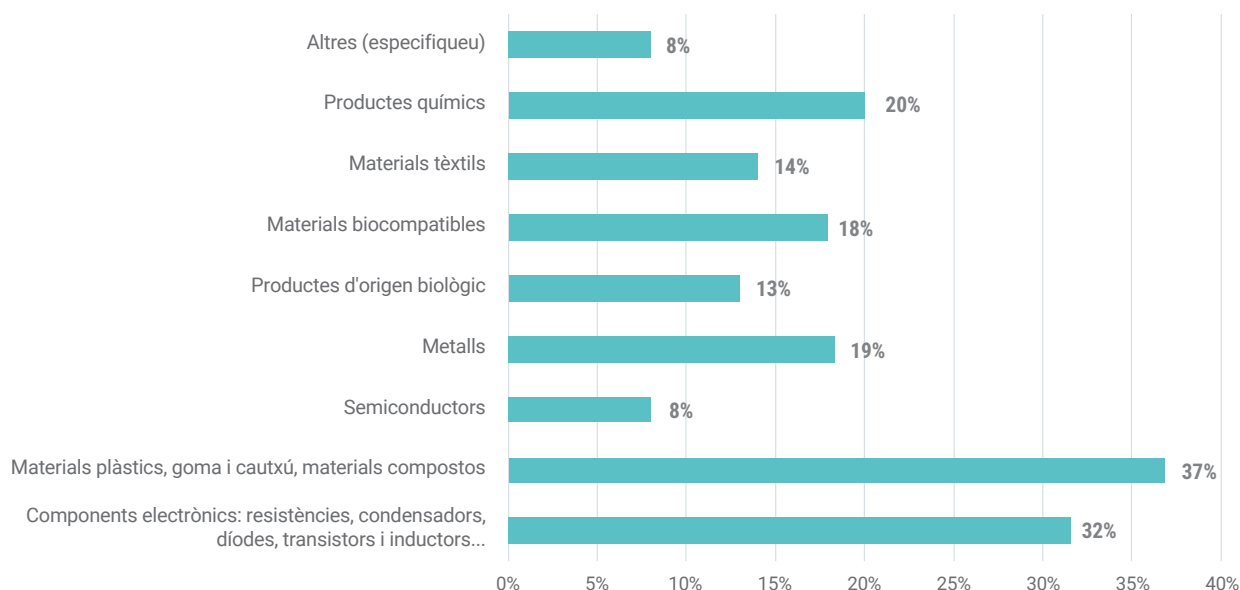
La distribució percentual confirma que els materials plàstics, goma, cautxú i materials compostos són els més utilitzats pels fabricants (37%), seguits dels components electrònics (32%), la qual cosa reflecteix el fort component tecnològic i industrial del sector. Així mateix, els metalls (19%), els productes químics (20%) i els materials biocompatibles (17%) mantenen un pes rellevant, evidenciant la diversitat de materials emprats i la combinació de solucions industrials tradicionals amb materials avançats orientats a aplicacions sanitàries d'alt valor afegit. **Figura 45.**

El gràfic mostra una estructura d'aprovisionament diversificada geogràficament, amb un pes rellevant tant del mercat nacional com internacional. A Espanya, destaca un grup significatiu d'empreses amb un elevat grau d'aprovisionament (50–75%), la qual cosa apunta a una forta base de proveïdors locals. No obstant això, la Unió Europea i els mercats fora de la UE concentren percentatges elevats en els trams intermedis (10–50%), reflectint una dependència estructural de cadenes de subministrament internacionals, especialment per a components i materials específics. En conjunt, les dades evidencien un model híbrid que combina proximitat i diversificació per mitigar riscos i assegurar capacitat productiva. **Figura 46.**

L'aprovisionament fora de la Unió Europea es concentra de manera molt significativa a l'Àsia, especialment a l'Àsia oriental (47%) i Amèrica del Nord (26%), confirmant el seu paper clau com a proveïdors de components estratègics i d'alt valor tecnològic. La resta d'Europa fora de la UE (24%) manté també un pes

FIGURA 45

Materials més utilitzats pels fabricants de tecnologia sanitària (2025).

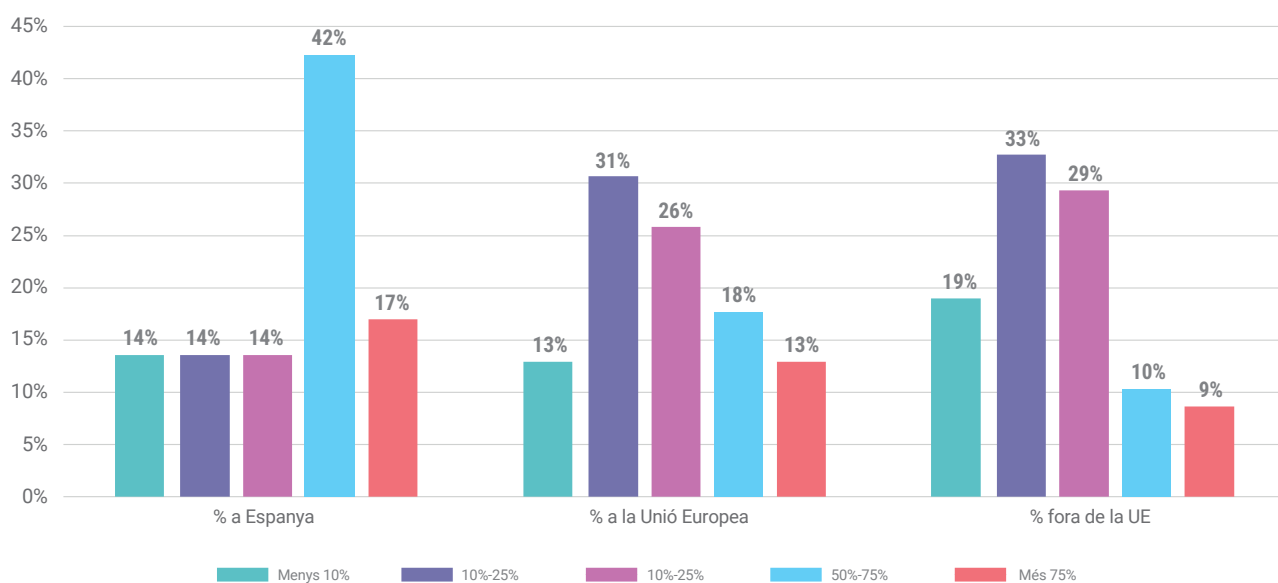

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 46

Origen dels aprovisionaments (Espanya, UE i fora de la UE).

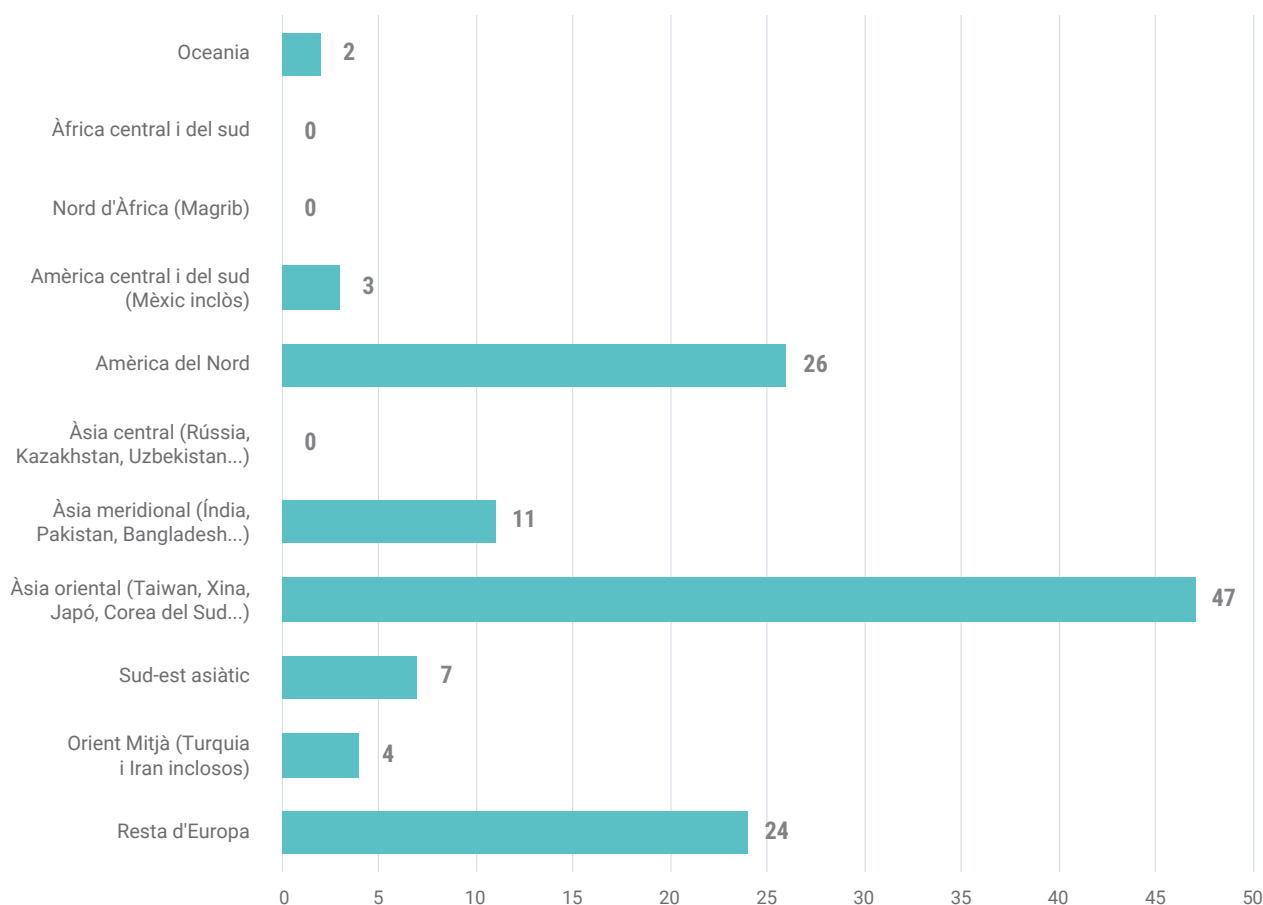
Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

rellevant, mentre que altres regions presenten una presència clarament residual. Aquesta distribució evidencia una alta dependència de mercats tecnològics madurs i especialitzats, la qual cosa reforça la necessitat d'estratègies de diversificació i gestió de riscos en les cadenes de subministrament internacionals. **Figura 47.**

Els problemes en la gestió de l'aprovisionament afecten de manera desigual segons la dimensió de l'empresa, concentrant-se especialment en micro i petites empreses. Entre les principals dificultats destaquen l'increment dels preus dels materials, la dependència de la importació i els alts costos de transport, amb una incidència significativament més gran en les empreses de menor dimensió. Per contra, les grans empreses declaren menys problemes de manera generalitzada, la qual cosa evidencia una bretxa estructural de capacitat, escala i resiliència en la cadena de subministrament segons la dimensió empresarial. **Figura 48.**

FIGURA 47

Origen dels aprovisionaments obtinguts fora de la Unió Europea.

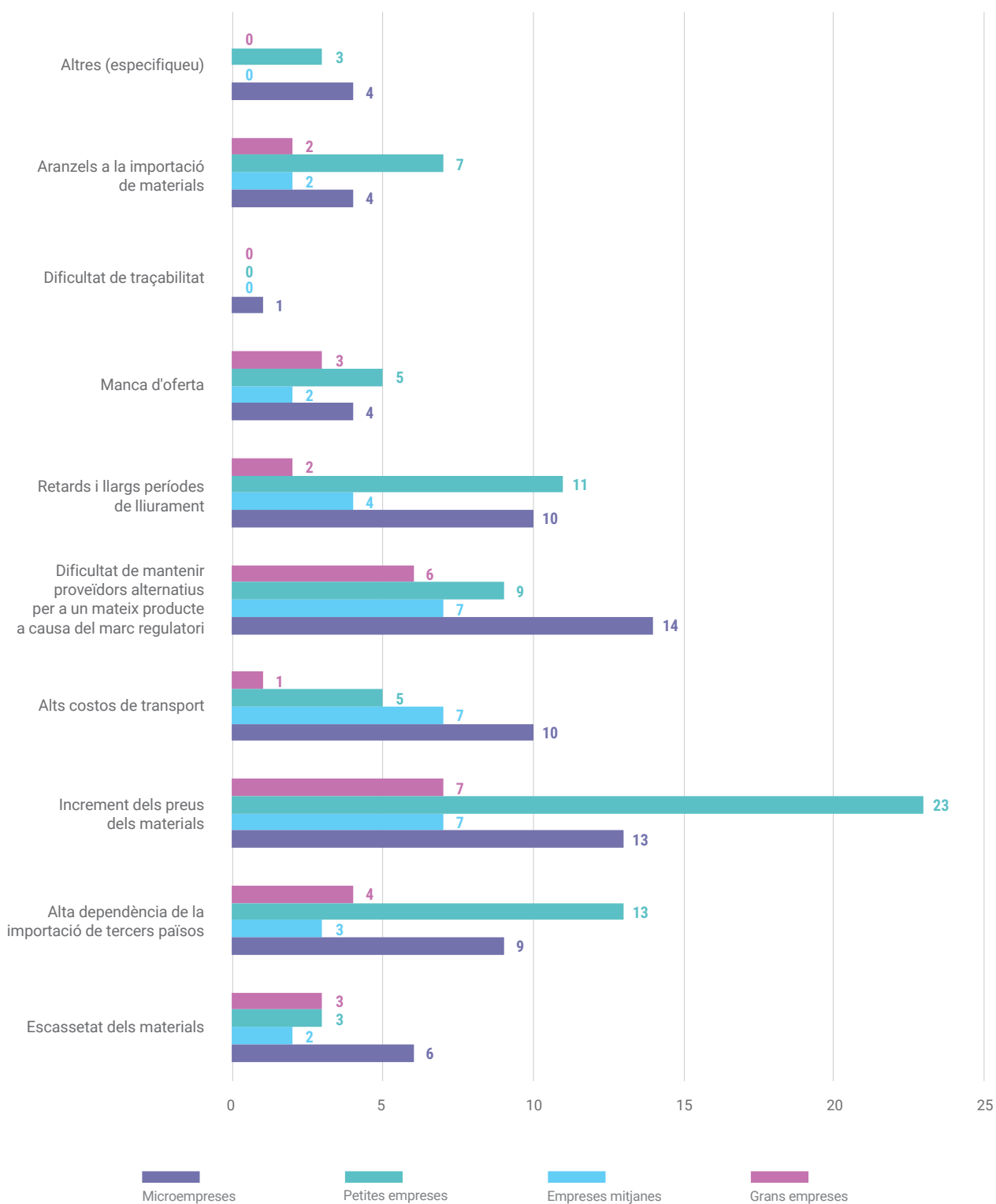

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

FIGURA 48

Problemes en la gestió d'aprovisionaments per dimensió d'empresa.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

11

SOSTENIBILITAT

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

Els indicadors d'impacte ambiental del sistema sanitari permeten dimensionar el repte global de la sostenibilitat en l'àmbit de la salut. En el cas dels fabricants de tecnologia sanitària, les palanques de contribució i mitigació es concentren principalment en la fase industrial i preassistencial de la cadena de valor.

En aquest sentit, la sostenibilitat per als fabricants s'articula fonamentalment a través de l'ecodisseny de producte, l'eficiència energètica dels processos productius, l'optimització de l'embalatge i la logística, i la integració de criteris d'economia circular en materials i components. Les iniciatives del sistema sanitari actuen, per tant, com a entorn tractor de demanda, incentivant solucions industrials amb menor petjada ambiental.

En paral·lel, Fenin acompanya les empreses del sector en la integració pràctica de la sostenibilitat i els criteris ESG (medi ambient, social i governança) mitjançant un conjunt de serveis orientats a facilitar el compliment normatiu i la incorporació de bones pràctiques. En particular, Fenin informa i forma sobre normativa nacional, autonòmica i europea vinculada a política mediambiental; aporta eines per integrar l'ESG en l'estratègia empresarial i compartir bones pràctiques; i posa en valor el compromís del sector mitjançant publicacions, formació específica (p. ex., aules de medi ambient i RSE), aliances estratègiques i reconeixements com els Premis Fenin, a més d'iniciatives d'impacte social.

La sostenibilitat s'està consolidant com un eix estratègic ineludible per a l'ecosistema de ciències de la vida i la salut a Catalunya, amb implicacions directes per a la cadena de valor fabricant (disseny, producció, logística i fi de vida). A Biocat, l'article La *BioRegió* de Catalunya accelera el seu camí cap a la sostenibilitat: més iniciatives ambientals impulsades per les entitats subratlla la paradoxa que un sector orientat a protegir la salut contribueixi de manera

significativa a l'impacte ambiental, i cita que «el sector salut és responsable del 5,2 % de les emissions netes globals de gasos amb efecte d'hivernacle, més del doble de la petjada climàtica de la indústria de l'aviació» (Biocat, 2025).

En paral·lel, l'article *Una dècada de compromís sostenible: el sector salut accelera cap al 2030* emmarca aquesta agenda en el 10è aniversari dels ODS i assenyala que el sector salut «representa el 4,4% de les emissions globals de CO₂» i que a Catalunya «genera més de 96 tones de residus hospitalaris cada dia, la meitat dels quals són sanitaris» (Biocat, 2025).

Des de l'òptica de palanques concretes, s'identifiquen àmbits principals d'impacte ambiental, consum energètic, consum d'aigua, generació de residus i emissions associades a producció/embalatge/transport, que connecten de manera directa amb decisions industrials i d'aprovisionament.

En aquest mateix text es recull evidència d'adopció de mesures en el sistema català: el 80 % de les organitzacions sanitàries catalanes han implementat mesures d'eficiència energètica i el 67 % utilitza energies renovables; i en economia circular, «prop del 80 %» treballa per eliminar el plàstic d'un sol ús i el 56 % incorpora material reutilitzable (Biocat, 2025).

Per als fabricants, aquestes xifres són rellevants perquè anticipen una demanda creixent de solucions amb menor petjada (energia, materials i residus) i de proveïdors que acreditin rendiment ambiental al llarg de la cadena de sub-ministrament (Biocat, 2025).

En reducció de consum energètic (i transició a renovables), es documenten actuacions amb impacte operatiu: des de l'ús de geotèrmia per a climatització i ACS a l'Hospital de Viladecans, fins a la instal·lació de panells solars a l'Hospital de Barcelona o plaques fotovoltaïques a l'Hospital del Mar; també recull mesures d'eficiència en recerca com apujar ultracongeladors de -80 °C a -70 °C a l'IDIBELL i renovar equips, amb una reducció reportada de 4,2 tones de CO₂/any en aquest cas (*Biocat, 2025*).

En estalvi d'aigua, es descriuen accions com la reducció de consum impulsada per la Fundació Salut Empordà (exemples com l'ús d'aigua regenerada i ajustos de pressió/temporització) i la recuperació d'aigua al Consorci Hospitalari de Vic, amb un estalvi «al voltant del 25%» de l'aigua consumida a l'Hospital Universitari de Vic (*Biocat, 2025*).

En disminució de residus i economia circular, s'aporten exemples que són especialment connectables amb l'àmbit fabricant (materials, consumibles, gasos i fi de vida): s'esmenta la campanya «Jo t'ajudo a respirar, tu m'ajudes a reciclar» (impulsada pel Col·legi de Farmacèutics de Barcelona i AstraZeneca) per promoure el reciclatge d'inhaladors al Punt SIGRE, i actuacions hospitalàries com la captura de gasos anestèsics a l'Hospital Universitari Mollet o la reducció de bosses de plàstic amb el sistema ProTube a l'Hospital Clínic de Barcelona (*Biocat, 2025*).

En el pla dels centres científics, l'article Cap a la sostenibilitat en el sector salut emfatitza la «plastificació» dels laboratoris i afirma que «es calcula que el 2% dels residus plàstics del planeta procedeixen de la recerca biomèdica i agrícola», destacant iniciatives per reduir plàstics, optimitzar energia i gestionar residus mitjançant comissions de sostenibilitat (exemples PRBB Sustainability Group i comitès a l'IBEC) (*Biocat, 2025*).

Per a embalatge, logística i transport, àmbits crítics per als fabricants per volum, traçabilitat i distribució, Biocat descriu iniciatives orientades a reduir duplicitats i materials: el Parc Científic de Barcelona (PCB) impulsa un grup de treball per coordinar i optimitzar la recepció de comandes de proveïdors compartits entre laboratoris (centralitzant enviaments per evitar duplicitats i emissions associades al transport), i es recullen exemples com el redisseny d'embalatge de targetes DG Gel per la unitat de diagnòstic de Grifols a Parets del Vallès incorporant cartró 100% reciclat i un vernís «més segur i ecològic».

També se cita l'ús de contenidors reutilitzables per part de la distribuïdora Logaritme, amb una reducció del cartró «a un 75%», la qual cosa apunta a models de logística inversa i envasos retornables on el fabricant pot exercir un paper de disseny/estandardització (*Biocat, 2025*).

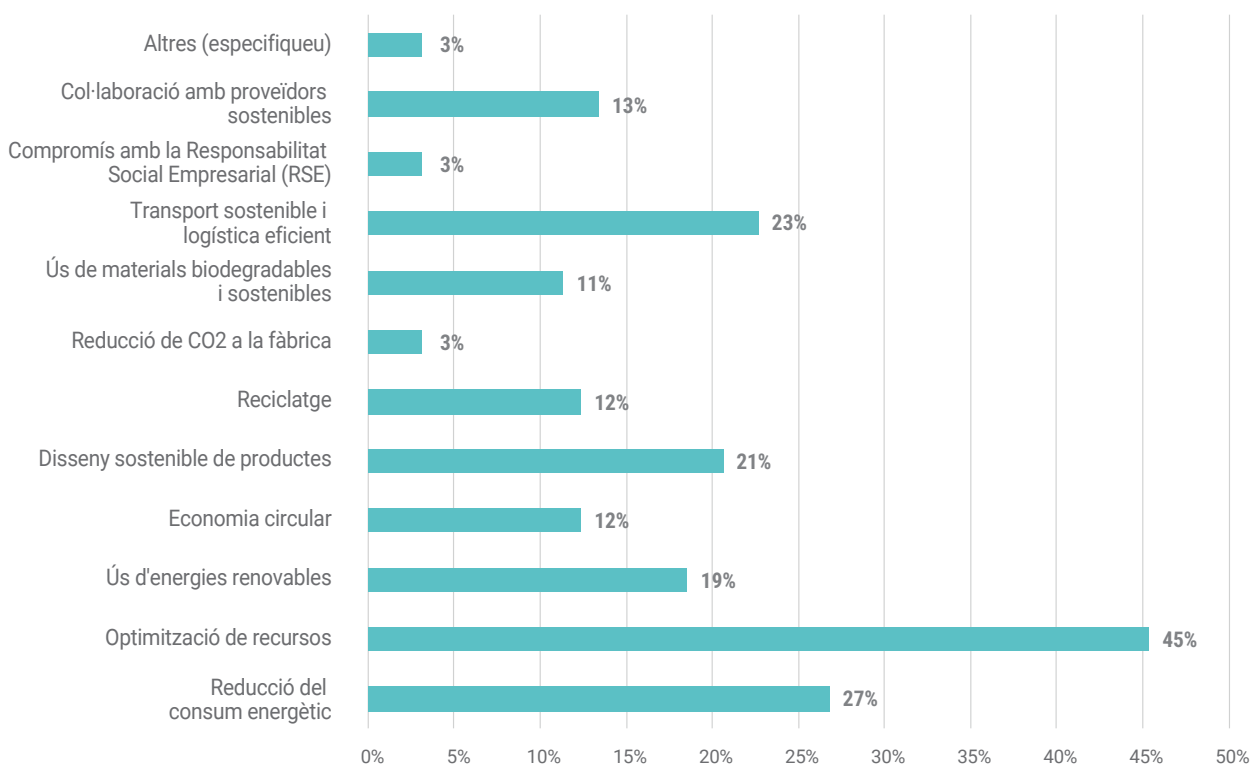
Finalment, el marc regulatori i de governança està actuant com a accelerador: l'entrada en vigor a Europa de les Normes Europees d'Informació sobre Sostenibilitat (NEIS/ESRS) amb la Directiva 2025/794 ajustant calendaris d'aplicació (*Parlament Europeu i Consell UE, 2025*), i a Espanya el Reial Decret 214/2025 que estableix l'obligació de calcular i publicar la petjada de carboni.

En clau de compra pública i demanda, es destaca la iniciativa de Compra Pública Sanitària Responsable i, a Catalunya, una «eina de càlcul de la petjada de carboni a l'Atenció Primària», la qual cosa anticipa que els fabricants que operen en el mercat català hauran d'aportar evidències mesurables (petjada, materials, reciclabilitat, logística) i alineació amb criteris ambientals en contractació (*Biocat, 2025; Generalitat de Catalunya. Departament de Salut, 2025.*).

Les estratègies de sostenibilitat adoptades pels fabricants es concentren principalment en l'optimització de recursos (45%) i la reducció del consum energètic (27%), evidenciant un enfocament prioritari en l'eficiència operativa i la reducció de costos ambientals. Així mateix, destaquen el transport i la logística eficients (23%) i el disseny sostenible de productes (21%), la qual cosa reflecteix una progressiva integració de criteris ambientals al llarg del cicle de vida del producte. En canvi, iniciatives més avançades com la reducció de CO2 en fabricació, la responsabilitat social empresarial o la col·laboració amb proveïdors sostenibles presenten una adopció encara limitada, assenyalant un marge d'evolució cap a estratègies ESG més integrals. **Figura 49.**

FIGURA 49

Estratègies de sostenibilitat més rellevants per als fabricants.

Font: Elaboració pròpia a partir de l'Enquesta als fabricants.

12

CONCLUSIONS GENERALES

ESTUDI LA FABRICACIÓ DE TECNOLOGIA SANITÀRIA A CATALUNYA

El mercat fabricant de tecnologia sanitària a Catalunya es caracteritza per un teixit empresarial majoritàriament compost per pimes, amb una elevada concentració d'ocupació, facturació i rendibilitat en les empreses de més dimensió. La indústria manufacturera i el comerç constitueixen l'eix central del sector, tant en nombre d'empreses com en generació d'ocupació i valor econòmic. Catalunya es posiciona com el principal pol nacional del sector fabricant, concentrant una part molt significativa de l'impacte econòmic total. Els resultats econòmics mostren, en conjunt, una situació majoritàriament positiva, si bé amb diferències rellevants per dimensió i activitat. En l'àmbit social i laboral, el sector presenta elevats nivells d'estabilitat contractual, una presència femenina rellevant i marges de millora en governança i diversitat, condicionats en part per la disponibilitat limitada de dades comparatives per a l'economia catalana.

L'anàlisi del teixit de fabricants de tecnologia sanitària a Catalunya permet extreure una sèrie de conclusions clau que defineixen tant el seu posicionament actual com les seves principals palanques de desenvolupament futur.

En primer lloc, Catalunya es consolida com el principal hub industrial de tecnologia sanitària a Espanya i un dels ecosistemes més dinàmics del sud d'Europa. La seva fortalesa no rau únicament en el volum d'activitat, sinó en la qualitat del seu ecosistema: una elevada densitat empresarial, una sòlida base científica i hospitalària, i una cultura de col·laboració que facilita la innovació i la transferència de coneixement. Aquest model, àmpliament reconegut per Biocat i ACCIÓ, constitueix un avantatge competitiu diferencial davant d'altres territoris.

No obstant això, aquest lideratge presenta una naturalesa dual. D'una banda, existeix una base industrial rellevant, amb capacitat productiva i presència internacional; de l'altra, el teixit està altament fragmentat, amb predomini de pimes que afronten limitacions estructurals per escalar, internacionalitzar-se i afrontar els creixents requisits regulatoris. Aquesta dualitat configura un dels principals reptes estratègics del sector.

En segon lloc, el sector destaca per la seva elevada intensitat innovadora i la seva creixent orientació cap a tecnologies d'alt valor afegit, com la salut digital, la intel·ligència artificial o la medicina personalitzada. La proximitat entre empreses, hospitals i centres de recerca afavoreix un model d'innovació aplicada especialment eficaç. No obstant això, persisteix una bretxa entre la capacitat de generar innovació i la capacitat d'industrialitzar-la i escalar-la, la qual cosa limita el seu impacte econòmic i competitiu.

En tercer lloc, l'entorn regulatori emergeix com un factor crític. La implementació dels reglaments europeus MDR/IVDR, tal com ha assenyalat Fenín, suposa un desafiament significatiu, especialment per a les pimes, a causa de la seva complexitat i cost. Aquest context pot generar barreres d'entrada, alentir la innovació i afavorir la concentració del mercat en actors de més dimensió.

En quart lloc, la internacionalització es confirma com un element estructural del sector. Les empreses catalanes mostren una clara vocació exportadora i una presència creixent en mercats internacionals. No obstant això, l'accés a determinats mercats, especialment aquells amb alta exigència regulatòria com els Estats Units, continua representant un repte significatiu. Així mateix, la limitada escala de moltes empreses dificulta el seu posicionament competitiu davant de grans actors internacionals.

La dependència significativa d'aprovisionaments procedents de l'Àsia Oriental posa de manifest que, malgrat la fortalesa industrial de Catalunya, l'autonomia estratègica del sector continua sent parcial, especialment en components crítics i tecnològics.

Aquest resultat reforça la necessitat de polítiques orientades no només a la relocalització productiva, sinó també a l'enfortiment de proveïdors industrials europeus, aspecte clau per a la resiliència del sector a mitjà i llarg termini.

En cinquè lloc, el capital humà es configura com un actiu estratègic, però també com un àmbit de creixent tensió. La disponibilitat de talent qualificat és elevada, però la competència global per perfils especialitzats, especialment en àrees digitals i regulatòries, planteja reptes en termes d'atracció i retenció.

Finalment, el sector es beneficia d'un entorn institucional actiu, amb polítiques de suport a la innovació, la internacionalització i la industrialització impulsades per la Generalitat de Catalunya i ACCIÓ. No obstant això, persisteixen àrees de millora, especialment en la simplificació de la contractació pública, l'accés a finançament per a l'escalat industrial i la coordinació entre polítiques industrials i sanitàries.

En conjunt, Catalunya presenta un posicionament sòlid com a hub d'innovació en tecnologia sanitària, però el seu principal desafiament estratègic consisteix a evolucionar cap a un model més robust des del punt de vista industrial. Això implica reforçar la capacitat d'escalat de les empreses, facilitar el compliment regulatori, potenciar la industrialització de la innovació i consolidar la seva presència en mercats internacionals.

La capacitat del sector per abordar aquests reptes determinarà la seva evolució en els pròxims anys i el seu posicionament en el context europeu, on l'autonomia estratègica en tecnologia sanitària i la transformació digital del sistema de salut marcaran les principals tendències.

L'anàlisi del teixit de fabricants de tecnologia sanitària a Catalunya permet extreure quatre conclusions estratègiques principals.

1. En primer lloc, Catalunya es consolida com el principal pol industrial del sector a Espanya, no només per nombre d'empreses, sinó pel seu pes en ocupació, facturació i valor afegit.
2. En segon lloc, el sector destaca per la seva elevada capacitat innovadora i especialització tecnològica, encara que persisteixen limitacions estructurals per a l'escalat industrial de moltes pimes.
3. En tercer lloc, la sostenibilitat i el marc regulatori europeu es configuren com a factors crítics de competitivitat, amb impactes especialment rellevants per a les empreses de menor dimensió.
4. Finalment, el principal repte estratègic resideix a transformar la fortalesa de l'ecosistema català en major capacitat industrial i productiva, reforçant el paper dels fabricants en l'autonomia tecnològica del sistema sanitari.

13

REFERÈNCIES

- ▶ ACCIÓ – Generalitat de Catalunya. (2025). *Programes d'innovació i internacionalització. Sector salut i ciències de la vida*. <https://www.accio.gencat.cat>
- ▶ ACCIÓ – Generalitat de Catalunya. (2025). *Sector salut i serveis sanitaris*. <https://www.accio.gencat.cat/ca/sectors/salut/>
- ▶ ACCIÓ – Generalitat de Catalunya. (2025). *Les ciències de la vida i la salut a Catalunya*. <https://www.accio.gencat.cat/ca/serveis/banc-coneixement/cercador/BancConeixement/eic-les-ciencies-de-la-vida-a-catalunya>
- ▶ ACCIÓ – Generalitat de Catalunya. (2024). *El sector tecnològic i digital a Catalunya. 2025*. [Informe tècnic]. <https://www.accio.gencat.cat/web/.content/bancconeixement/documents/pindoles/ACCIO-sector-tecnologic-digital-catalunya-2025-ca.pdf>
- ▶ Biocat. (2021). *Cerca de un centenar de empresas catalanas participan en la feria de tecnología médica más importante del sector* [Nota de prensa]. <https://www.biocat.cat/es/sala-de-prensa/notas-de-prensa/cerca-de-un-centenar-de-empresas-catalanas-participan-en-la-feria-de>
- ▶ Biocat. (2025). *Informe BioRegió de Catalunya 2025*. <https://www.biocat.cat/es/publicaciones/informe-de-la-bioregion-de-cataluna>
- ▶ Biocat. (2025). *Sala de premsa i dades sectorials*. <https://www.biocat.cat/es/sala-de-prensa>
- ▶ Biocat. (2025). *Una década de compromiso sostenible: el sector salud acelera hacia 2030*. <https://www.biocat.cat/es/actualitat/insights-articulos/decada-compromis-sostenible-sector-salut-accelera-cap-2030>
- ▶ Biocat. (2026). *Cataluña alcanza un nuevo récord de inversión en startups y scaleups de salud y consolida la BioRegión de Cataluña como hub europeo líder en investigación e industria* [Nota de prensa]. <https://www.biocat.cat/es/sala-de-prensa/notas-de-prensa/cataluna-alcanza-nuevo-record-inversion-startups-scaleups-salud>
- ▶ Fenin (Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria). (2021). *Estudio sobre la fabricación de tecnología sanitaria en España y su internacionalización*. <https://fenin.es/publicaciones/estudio-sobre-la-fabricacion-de-tecnologia-sanitaria-en-espana-y-su-internacionalizacion/>
- ▶ Fenin (Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria). (2022). *El tejido productivo de Tecnología Sanitaria requiere un impulso desde las Administraciones Públicas*. <https://fenin.es/el-tejido-productivo-de-tecnologia-sanitaria-requiere-un-impulso-desde-las-administraciones-publicas/>
- ▶ Fenin (Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria). (2022). *Estudio sobre la fabricación de tecnología sanitaria en España y Cataluña*. <https://fenin.es/publicaciones/estudio-sobre-la-fabricacion-de-tecnologia-sanitaria-en-cataluna/>
- ▶ Fenin (Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria). (2023). *Memoria de Sostenibilidad Fenin 2023 y Avance de Datos 2024*. <https://fenin.es/publicaciones/>
- ▶ Fenin (Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria). (2024). *Memoria Fenin 2024*. <https://memoria.fenin.es/Memoria-Fenin-2024/>

**ESTUDI LA
FABRICACIÓ
DE TECNOLOGIA
SANITÀRIA EN
CATALUNYA**

- » Fenin (Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria). (2025). *Los fabricantes de Tecnología Sanitaria en España 2025*. <https://fenin.es/publicaciones/los-fabricantes-de-tecnologia-sanitaria-en-espana/>
- » Fenin (Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria). (2026). *El apoyo institucional necesario para incrementar la fabricación de Tecnología Sanitaria en España* [Posicionamiento sobre regulación MDR/IVDR]. <https://fenin.es/comunicacion/el-apoyo-institucional-necesario-para-incrementar-la-fabricacion-de-tecnologia-sanitaria-en-espana/>
- » Fenin (Federación Española de Empresas de Tecnología Sanitaria). (2026). *Contenidos generales sectoriales*. <https://fenin.es>
- » Generalitat de Catalunya. (2025). *Polítiques industrials i d'innovació*. <https://gencat.cat>
- » Generalitat de Catalunya, ACCIÓ. (2025). *Catalonia.com: Invest in Catalonia*. <https://catalonia.com>
- » Generalitat de Catalunya. Departament d'Empresa i Treball. (2025). *Estratègia RIS3CAT, Especialització intel·ligent*. https://empresa.gencat.cat/ca/treb_ambits_actuacio/estrategia/ris3cat/
- » Generalitat de Catalunya. Departament de Salut. (2025). *Departament de Salut*. <https://salut.gencat.cat>
- » Ministerio para la Transición Ecológica y el Reto Demográfico. (2025). *Real Decreto 214/2025, por el que se crea el registro de huella de carbono, compensación y proyectos de absorción de dióxido de carbono y se establece la obligación del cálculo de la huella de carbono y de la elaboración y publicación de planes de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero*. Boletín Oficial del Estado. <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2025-7439>
- » Parlamento Europeo y Consejo de la Unión Europea. (2017a). *Reglamento (UE) 2017/745 sobre los productos sanitarios*. Diario Oficial de la Unión Europea. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/745/oj>
- » Parlamento Europeo y Consejo de la Unión Europea. (2017b). *Reglamento (UE) 2017/746 sobre los productos sanitarios para diagnóstico in vitro*. Diario Oficial de la Unión Europea. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/746/oj>
- » Parlamento Europeo y Consejo de la Unión Europea. (2025). *Directiva (UE) 2025/794 del Parlamento Europeo y del Consejo, por la que se modifican las Directivas (UE) 2022/2464 y (UE) 2024/1760 en lo que respecta a las fechas de aplicación de determinados requisitos de presentación de información sobre sostenibilidad y de diligencia debida*. Diario Oficial de la Unión Europea, L 2025/794. <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=DOUE-L-2025-80596>

E S T U D I

LA FABRICACIÓ DE **TECNOLOGIA SANITÀRIA** EN CATALUYA

JUNY 2026

OFICINA MADRID
C/ Villanueva, 20 - 1 - 28001

+(34) 915 759 800

info@fenin.es

www.fenin.es

OFICINA BARCELONA

Travesera de Gracia, 56 - 1º, 3ª - 08006

+(34) 932 014 655